

نام کتاب: دانسته خانواده و جمیعت

نام نوینده: عذر آزاده

تعداد صفحات: ٦١ صفحه

تاریخ انتشار:

کافیہ پوکل

CaffeineBookly.com

@caffeinebookly

caffeinebookly

[@caffeinebookly](#)

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

دانشگاه بین المللی امام خمینی

دانش خانواده و جمعیت

علی آراسته
گروه معارف

قابل توجه دانشجویان محترم: این جزو شامل تمامی سرفصلهای درس دانش خانواده و جمعیت است و
دانشجویان محترم برای امتحان نیازی به خواندن کتاب ندارند (مطلوب امتحان از این جزو و مطالب سر
کلاس خواهد بود)

صفحه	فهرست
۲	فصل اول: انسان و خانواده
۷	به سوی یک زندگی موفق
۱۶	فصل دوم: حقوق خانواده
۲۵	فصل سوم: استحکام و تعالی خانواده
۳۳	فصل چهارم: مسائل و مشکلات خانواده
۴۳	فصل پنجم: اقتصاد خانواده
۵۰	فصل ششم: فرزند آوری و تربیت فرزند
۵۷	فصل هفتم: جمعیت و خانواده

دانشجویان محترم:

در صورتی که اشکالات این جزو را برای بنده ارسال بفرمایید موجب امتنان است:

alirezaaraste@yahoo.com

alirezaaraste@gmail.com

باسم‌هه تعالی

فصل اول: انسان و خانواده

مقدمه:

انسان در طول زندگی نیازهای مختلفی دارد که نیاز به آب، غذا، امنیت و محبت از جمله آنها است. نیاز به محبت در دوران بلوغ به سمت جنس مخالف کشیده می‌شود که همزمانی آن با ظهور غریزه جنسی مستله مهمی تحت عنوان شریک زندگی را مطرح می‌کند.

راه حل معقول و مشروع و قانونی پاسخ به این نیاز، ازدواج است که بنابر تعالیم دینی موجب آرامش و مودت و رحمت می‌شود. طبیعتاً انتخاب شریک مناسب برای زندگی نیاز به شناخت کافی دارد که در مباحث بعدی به تفصیل به آن خواهیم پرداخت؛ اما ممکن است برخی دوستی و ارتباط با جنس مخالف را به عنوان مقدمه و یا جایگزین ازدواج شرعی و قانونی بدانند و به عوارض و پیامدهای آن توجه نداشته باشند:

در ازدواج، افراد معمولاً با کمک و همفکری اطرافیان اقدام به شناخت فردی مناسب برای خود می‌کنند و گزینه‌های نامناسب براحتی در همان مراحل اول از بررسی خارج می‌شوند چرا که یکی از عوامل انتخابهای نامناسب این است که پسر و دختر تحت تاثیر عواطف و احساسات پرشور جوانی عمدتاً معیارهای ظاهری را برای تناسب در نظر می‌گیرند و از بررسی معیارهای مربوط به اخلاق، عقلانیت و خانواده و فرهنگ و ... غافل می‌شوند و پس از مدتی که از ازدواج می‌گذرد و تاثیر عوامل ظاهری فروکش می‌کند متوجه می‌شوند که عوامل بسیار مهمی را نادیده گرفته‌اند و لذا دچار احساس سرخوردگی می‌شوند و ناگزیرند یا به جدایی تن دهند و یا مدتی طولانی را به تحمل زندگی نامطلوب سپری کنند که البته هر دو دشوار و آزاردهنده است. در حالی که در ازدواج به شکل متعارف، اطرافیان (پدر، مادر و سایر افراد واجد صلاحیتی که ظهار نظر می‌کنند) فارغ از احساسات و عواطفی که در درون فرد می‌گذرد می‌توانند به او بگویند که یک فرد خاص آیا حداقل تناسب با او و معیارهای همسر مناسب را دارد یا نه؟ و در صورتی که نظر آنها هم مثبت بود خیال فرد راحت می‌شود که تحت تاثیر

عواطف جوانی اقدام به انتخاب یک فرد نامناسب (فقط به دلیل ظاهر جذاب او) نکرده است و البته سایر بررسی ها را هم برای اطمینان از تناسب کافی انجام می دهد.

آیا دوستی با جنس مخالف مقدمه خوبی برای ازدواج با اوست؟

برخی از افراد با این تصور که دوستی با جنس مخالف می تواند مقدمه شناخت او و نهایتاً ازدواج با او باشد وارد ارتباط عاطفی و دوستانه و صمیمانه با جنس مخالف می شوند؛ این افراد غالباً به این نکته توجه ندارند که:

این ارتباط دوستانه بیش از این که عامل شناخت طرف مقابل باشد موجب غلط شناختن او می شود چرا که خود این دوستی و عواطف و احساسات جوانی نسبت به جنس مخالف باعث می شود تا معايب او دیده نشود و نقاط قوت او خیلی بزرگتر از آن چه هست به نظر برسد؛

علاوه بر این اصرار بر اراضی هر چه زودتر غریزه در این گونه ارتباطات منجر به ازدواج های عجولانه می شود و در مواردی حتی بدون ازدواج منجر به ارتباطات نامشروع و معضلات متعدد ناشی از آن می شود.

شناخت دقیق فردی که کاندیدای شریک زندگی آینده است امری بسیار لازم و ضروری است و به همین دلیل باید در مسیر شناخت های غلط و یا احساسی قرار گرفت و بیش از شناخت کافی از ایجاد دلبستگی باید پرهیز کرد چرا که از یک سو این دلبستگی مانع شناخت صحیح می شود و از سوی دیگر در صورتی که این ارتباط به ازدواج منتهی نشود موجب سرخوردگی و تشویش ذهن و تأثیر منفی در زندگی آینده می شود، علاوه بر این سابقه دوستی با جنس مخالف می تواند به عنوان یک سابقه منفی، گزینه های بعدی مناسب برای ازدواج را از دسترس فرد خارج کند.

ارتباط دوستانه با جنس مخالف خارج از چارچوب ازدواج مشکلات دیگری را نیز در پی دارد که کاهش عزت نفس^۱ و افسردگی در دختران و پسرانی که در گیر رابطه های عاشقانه هستند از آن جمله است.

^۱Bleske, A.L. & Buss,D.M."can men and women be just fri-ends?", Personal relationships, No ۷, به نقل از «دانش خانواده و جمعیت»، p.۱۳۱-۱۵۱.

در تحقیقی که در سال ۱۳۸۰ در چهار شهرستان و بر روی دو هزار دانش آموز پسر و دختر دبیرستانی انجام شد نشان داده شد که نوجوانانی که با جنس مخالف دوستی و ارتباط دارند بطور معناداری نسبت به نوجوانان بدون ارتباط، دارای نشانه های اضطراب، افسردگی و بیماری های روان تنی بیشتری هستند.^۲

دوستی با جنس مخالف هر چند در زمان ارتباط، شور و هیجان عاطفی و غریزی در فرد ایجاد می کند، اما چون پنهانی، غیرقانونی و بر خلاف اخلاق صورت می گیرد، در همان دوره عاشقی موجب افزایش تنش های روانی، حواس پرتی و هنجارشکنی می شود و انگیزه های پیشرفت تحصیلی، میزان دین داری و رضایت خانوادگی را کاهش می دهد، حساسیت به ظاهر و اندام، و نیز بدینی را دامن می زند و مصیبت بار تر آن که هنگام گستته شدن رابطه، جوان دلداده را به وادی احساس بی ارزشی، تنهایی، خودکشی و مصرف مواد مخدر می کشاند.^۳

اینها بخشی از مشکلاتی است که در نتیجه دوستی و ارتباط با جنس مخالف به وجود می آید.

در خصوص روش صحیح پاسخ به غریزه جنسی باید گفت غریزه جنسی یک غریزه طبیعی است که لازم است به آن پاسخ مناسب داده شود و باید توجه داشت که نباید این غریزه در انسان مانند سایر حیوانات به عنوان یک غریزه صرف حیوانی دیده شود و به همان شکل به آن پاسخ داده شود بلکه باید آن را در چارچوب انسانیت یک انسان دید و در راستای مسیر انسان به سمت کمال به آن پاسخ داد؛ به همین دلیل لازم است ضمن جدیت در انتخاب همسر شایسته تا زمان انتخاب فرد مناسب برای ازدواج، نکات ذیل را رعایت کرد:

۱. رعایت حیا در ارتباط با جنس مخالف (توجه به این نکته مهم است که آثارشیسم جنسی برای فرد احترام نمی آورد و او را در منظر جامعه بی ارزش می کند)
۲. توجه به این نکته که پاسخ به غریزه جنسی ابزاری برای تکامل فرد و جامعه است
۳. پرهیز از دلبستگی به نامحرم خارج از چارچوب ازدواج
۴. کنترل چشم و گوش و زبان و لمس
۵. رعایت پوشش مناسب و پرهیز مردان از چشم چرانی و پرهیز زنان از حضور با آرایش در جایی که نامحرم هست و پرهیز از رفتارهای عشوی گرانه

^۲ در تحقیق دیگری نشان داده شد که ۵۹ درصد دخترانی که وارد ارتباط دوستانه با پسران شده اند قربانی خشونت فیزیکی و ۹۶ درصد قربانی خشونت روانی و ۱۵ درصد ناگزیر به ارتباط جنسی اجباری شده اند. همان منبع ^۳کلزاری، ارتباط آگاهانه با جنس مخالف؛ ص ۳۱-۴۰

با رعایت نکات فوق، در ذهن جوان فضای امنی ایجاد می شود تا بتواند با آرامش نسبت به انتخاب فرد مناسب برای ازدواج به یکی از طرق زیر اقدام کند:

الف) خود فرد یا خانواده او می توانند از آشنایان واجد صلاحیت بخواهند تا افرادی را که با معیارهای او تناسب دارند به او یا خانواده اش معرفی کنند

ب) اگر خود او فردی را می شناسد که مناسب ازدواج می دارد در صورتی که او هم نظر مشتبی دارد با همیاری خانواده و یا مشاوری امین، صلاحیت آن فرد را برای ازدواج مورد بررسی دقیقتر قرار دهد و اگر بررسی های اولیه مثبت بود، مسیر رسمی خواستگاری پیموده شود. (در این موارد برای پسرها مناسب است که با واسطه و یا مستقیم و برای دخترها با واسطه فردی امین نظر طرف مقابل را جویا شوند تا در صورت مشتبی بودن نظر او اقدامات بعدی صورت گیرد)

بدین ترتیب از عوارض انتخابهای احساسی و هیجانی و پیامدهای تلخ و ناگوار آن پیشگیری می شود.

اهداف ازدواج:

کمال انسانی: ازدواج یکی از عوامل تکامل انسان است چرا که با ازدواج شرعی و قانونی فرد متعهد می شود که به حقوق و سرنوشت فرد دیگر (و پس از مدتی، فرزندان آنها) احترام بگذارد و بدین ترتیب از دافره خود بینی و خودخواهی بیرون می رود و روحیه دیگرخواهی در او رشد می یابد؛ بدین وسیله او گامی از خود دور شده و به خدا نزدیک شده است چرا که لازمه خداخواهی، رها شدن از خودخواهی است و ازدواج گامی در این مسیر است.

رشد اخلاقی و تکامل ایمان: علاوه بر این ازدواج سبب کامل شدن ایمان می شود چرا که یکی از راههای نفوذ شیطان به روح انسان غریزه جنسی است و با ازدواج انسان قادر است براحتی غریزه جنسی را کنترل کند و به ایمان کاملتری دست یابد.

استقلال جوانان: ازدواج یکی از بهترین پاسخها به حس استقلال طلبی جوانان است که با تشکیل خانواده، جوانان برای زندگی شان، خودشان تصمیم می گیرند.

رشد فکری: ازدواج سبب نوعی پختگی و تقویت قوه تعقل افراد می شود به گونه ای که در برابر موقعیتهای مختلف مواجهه بهتر و قویتری دارند و دوراندیشی و تدبیر در زندگی، ظهور و بروز بیشتری پیدا می کند.

رشد اجتماعی: ازدواج پایگاه اجتماعی انسان را تقویت می کند و علاوه بر تقویت ارتباطات اجتماعی، با توجه به این که افراد متاهل مسئولیت پذیری بیشتری دارند، موقعیتهای مهمتر و بهتر به آنها واگذار می شود.

بقای نام و اثر گسترش بستگان: صاحب فرزند شدن و احساس بقا در وجود فرزندان از دیگر ثمرات ازدواج است که با تربیت مناسب فرزندان، تکیه گاه مناسب دوران ضعف و کهنسالی انسان خواهد بود.

با وجود ثمرات مختلف ذکر شده از این نکته نباید غافل بود که ازدواج موفق نتیجه انتخاب درست و معاشرت صحیح (با خانواده) است و اگر انتخاب همسر بدرستی انجام نشود و یا پس از ازدواج معاشرت صحیحی با همسر و فرزندان انجام نگیرد، احساس شکست و ناکامی نسبت به زندگی مشترک، ثمرات ازدواج را تحت الشعاع قرار خواهد داد و بهشت آرزوها تبدیل به جهنم ناکامی ها خواهد شد؛ بنا بر این در هنگام انتخاب همسر باید با معیارهای صحیح و با چشم باز نسبت به انتخاب، اقدام نمود که پس از ازدواج هیچکس جز خود فرد مسئولیت انتخاب او را نمی پذیرد و هیچکس چون او تلح و شیرین این انتخاب را نخواهد چشید.

به سوی یک زندگی موفق:

یک) معیارهای انتخاب همسر:

زندگی مشترک به حدی اهمیت دارد که اگر موفقیت آمیز باشد مطابق روایات تجربه ای از بهشت را برای انسان ایجاد می کند و اگر موفقیت آمیز نباشد تجربه ای از جهنم را، اگر ازدواجی موفق باشد نتیجه آن تامین خوشبختی در دنیا و آخرت است چرا که با آرامش و رضایت حاصل از آن می توان در مسیر اهداف دنیوی و اخروی به موفقیت دست یافت، اما اگر ازدواج ناموفق باشد به تنها بی می تواند فرد را در سراسری سقوط در مشکلات دنیوی و حتی گرفتاریهای اخروی قرار دهد، چرا که گرفتاریهای ناشی از زندگی مشترک ناموفق موجب تنشها و منازعاتی می شود که هر یک ممکن است زندگی دنیوی و اخروی انسان را در معرض آسیب قرار دهد.

بنابراین لازم است افرادی که قصد ازدواج دارند به شناختها و مهارت‌هایی دست یابند که موجب انتخاب صحیح همسر، و ایجاد یک زندگی مشترک موفق شود؛ در اینجا به برخی از این معیارها اشاره می شود و بر این نکته تأکید می شود که لازم است خود افراد با مطالعه بیشتر به مجموعه کاملتری از معیارها دست یابند به گونه ای که بصیرت کافی برای انتخاب صحیح همسر در آنها ایجاد شود:

۱. **عقلانیت:** منظور از این معیار این است که معیار فرد در تصمیم گیری‌های عقل و منطق باشد و عواملی همچون لجیازی، حسابت، چشم و همچشمی و خودخواهی و تعصب و ... موجب تصمیم گیری فرد نشود؛ از نشانه های این افراد این است که در رفتارشان ثبات دارند، مورد اعتماد دیگران اند، مسئولیت پذیرند، اهل مشورت اند؛ چنین افرادی در صورتی که در مسیر زندگی شان با دین حق مواجه شوند آن را می پذیرند و نسبت به آن بصیرت پیدا می کنند و در زندگی به کار می بندند، بنابراین اگر متدين با بصیرتی را دیدیم نتیجه می گیریم که او فردی عاقل است ولی عکس این مطلب صحیح نیست یعنی این طور نیست که اگر فردی متدين نبود نتیجه بگیریم که او عاقل نیست چرا که ممکن است در مسیر تربیت او، دین حق به او ارائه نشده باشد ولی چنین افرادی هر زمان با دین حق مواجه شوند آن را با آغوش باز می پذیرند.

۲. **اخلاق:** طبیعی است که اگر فردی صفات اخلاقی مثبت بیشتری داشته باشد زندگی را برای شریک خود شیرین تر خواهد کرد اما در میان صفات اخلاقی برخی اهمیت بیشتری در زندگی مشترک دارند

به گونه ای که وجود برخی صفات و نبود برخی صفات برای زندگی مشترک ضرورت دارد؛ آن چه برای زندگی مشترک ضرورت دارد عبارت است از عفت، نجابت، پاک نظری و سازگاری؛ و آن چه که موجب دشوار شدن و یا غیرقابل تحمل شدن زندگی مشترک می شود صفاتی است همچون بداخلانی، مردم آزاری، فحاشی، بدزبانی، لالایی گری، تن پروری و تنبلی؛

در این میان سازگاری نیاز به توضیح بیشتری دارد؛ فردی که در زندگی مشترک سازگاری داشته باشد به هنگام پیش آمدن مشکلات صبر و بردازی خود را حفظ کرده و به راه حلی برای رفع مشکل می اندیشد، او می داند که زندگی مشترک، خالی از مشکلات نیست و باید برای رفع مشکل راه حل مناسب پیدا کرد، او می داند که بی تابی کردن و پرخاشگری و اظهار پشمیمانی از انتخاب این شریک برای زندگی شرایط را دشوارتر می کند؛ سخن از جدایی گفتن در هنگام پیش آمدن مشکلات نشان از ضعف فرد در برابر مشکلات و ناتوانی او در حل مشکل دارد.

۳. اصالت خانوادگی: منظور از اصالت خانوادگی نبود انحرافهای مهم اجتماعی در خانواده فرد مورد انتخاب است؛ انحرافهایی مانند قاچاق مواد مخدوش، دزدی، چاقوکشی، عربده کشی و اعتیاد به موادی همچون مشروبات الکلی و ... از جمله مواردی است که می تواند اثرات بسیار مخربی بر زندگی مشترک با فردی که در چنین خانواده ای رشد کرده داشته باشد.

۴. تحصیلات: در صورتی که تحصیلات مرد یک مقطع بالاتر از زن باشد بهتر است ولی محدوده تفاوت مثبت منفی یک مقطع قابل پذیرش است (حداکثر مرد دو مقطع بالاتر باشد یا هر دو هم سطح باشند)؛ ولی اگر تفاوت بیش از این باشد مثلاً مرد ۳ مقطع بالاتر باشد (مرد دکتری داشته باشد و زن دیپلم باشد) یا زن یک مقطع بالاتر باشد (مرد لیسانس باشد و زن فوق لیسانس) بالقوه ممکن است زمینه بروز نارضایتی در میان آنها به وجود آید؛ البته این معیار به تنهایی نمی تواند مانع ازدواج باشد و در صورتی که میان دو نفر از سایر جهات تفاهم و توافق کامل برقرار باشد و تفاوت تحصیلات دو نفر بیش از حد پیشنهادی باشد در صورتی که فردی که مقطع بالاتری دارد از درک و عقلاتیت خوبی برخوردار باشد به گونه ای که تحت هیچ شرایطی این تفاوت را به رخ طرف مقابل نکشد می توان این تفاوت را نادیده گرفت.

۵. سطح اقتصادی: اگر سطح اقتصادی دو خانواده نزدیک به هم باشد و توان اقتصادی مرد قدری بیشتر از توان اقتصادی خانواده زن باشد ارجحیت دارد (تا زن احساس کند که با زندگی مشترک وضع اقتصادی او بهتر شده و یا حداقل بدتر نشده است)؛ ولی تفاوت سطح اقتصادی اگر خیلی زیاد باشد می

تواند زمینه ساز برخی تنشها باشد^۴؛ در اینجا نیز اگر فردی که سطح اقتصادی بهتری دارد از فهمیدگی خوبی برخوردار باشد به گونه ای که مراقبت کند این تفاوت سطح اقتصادی موجب ناراحت شدن طرف مقابل نشود، در صورت وجود تفاهم و توافق در سایر ملکها می توان این معیار را نادیده گرفت.

۶. فرهنگ:

الف) مردم شهرها و قومیتهای مختلف، دارای آداب و رسوم کم و بیش مختلفی هستند که در مواری می تواند زندگی مشترک را دستخوش تنش و ناخرسنی کند؛ در صورتی که دو نفر از دو فرهنگ مختلف قصد ازدواج با یکدیگر را دارند لازم است ضمن بیان حساسیتهای خود در خصوص آداب و رسوم شان، نظر طرف مقابل را در آن خصوص جویا شوند و در صورتی که طرف مقابل می تواند آن شرایط را پذیرد تصمیم به ازدواج پذیرند و گرنه لازم است در تصمیم خود تامل بیشتری داشته باشند چرا که اختلاف فرهنگ ممکن است به تنهایی موجب ناخرسنیهای جدی در زندگی مشترک باشد.

تفاوت در مذهب (ازدواج میان شیعه و سنی)، اگر چه شرعاً جایز است ولی به دلیل تفاوت اعتقادات و احکام شرعی می تواند مشکلاتی را در پی داشته باشد چرا که دین یکی از پرقدرت ترین جنبه های فرهنگ است و این تفاوت فرهنگی می تواند زمینه ساز مشکلاتی در زندگی مشترک باشد و بدون نظر روانشناس مذهبی نباید چنین تصمیمی اخذ شود.

ب) گاهی اوقات میان خانواده هایی که از یک قومیت اند و در یک شهر زندگی می کنند تفاوت فرهنگی وجود دارد به این معنا که ممکن است یک خانواده نسبت به آداب معاشرت و رسوم اجتماعی حساسیت بیشتری داشته باشد در حالی که خانواده دیگر در این موارد بسیار بی تفاوت برخورد کند؛ اگر این تفاوت محسوس باشد لازم است در مورد تاثیر آن بر زندگی مشترک دقت بیشتری لحاظ شود.

۷. عوامل ظاهری: در اینجا عوامل مختلفی مطرح می شوند که برخی از آنها سلیقه ای و برخی دیگر معیار عینی و محسوس اند:

^۴ یکی از مشکلات احتمالی در این خصوص این است که در صورتی که خانواده متمول به طرف مقابل هدیه ای بدهند او برای جبران آن با مشکل مواجه خواهد شد، علاوه بر این ممکن است در صورت بروز کشمکش میان دو طرف در زندگی مشترک، با به رخ کشیدن این تفاوت موجب ناخرسنی طرفی که سطح اقتصادی پایین تری داشته را فراهم کنند.

الف) قد: تفاوت ۲۰ تا ۳۰ سانتی متر که عمولأً میان متوسط قد زنان و مردان وجود دارد (که مردان به این میزان بلندقد تر از زنان هستند) عدد مناسبی است که میان زن و مرد لحاظ شود؛ اما در صورتی که تفاوت خارج از این محدوده باشد مخصوصاً اگر تفاوت کاملاً محسوس باشد و به چشم باید لازم است در صورتی که سایر ملکها در حد خوبی مورد پسند قرار گرفته، در خصوص این معیار دقت بیشتری شود مخصوصاً اگر افراد نسبت به اظهار نظر دیگران حساسیت دارند و از آن متاثر می شوند، چرا که چنین تفاوت‌هایی در صورتی که نمود محسوسی داشته باشد ممکن است به خود افراد منعکس شود و آنها تحمل شنیدن آن را نداشته باشند که در این صورت بهتر است از ابتدا در مورد آن دقت بیشتری داشته باشند.

ب) جثه: در این مورد نیز در صورتی که تفاوت کاملاً محسوس است لازم است توضیحات فوق را مورد توجه قرار داد

ج) سن: همانگونه که سن بلوغ دختر و پسر حدود ۵ تا ۶ سال تفاوت دارد مناسب است که تفاوت سن دو همسر نیز در همین حد یا چیزی بین ۳ تا ۹ سال تفاوت باشد؛ اما اگر خارج از این محدوده باشد و مخصوصاً تفاوت خیلی بیشتر از این محدوده باشد لازم است در تصمیم گیری دقت بیشتری صورت گیرد.

د) قیافه: اهمیت این عامل در نزد مردان بسیار بیشتر از زنان است و خود این عامل دارای دو پارامتر است که عبارتند از: ۱. زیبایی ۲. جذابیت

زیبایی ملکی است که توسط دیگران قابل داوری است به این معنا که اگر در مورد فردی پرسیده شود چه میزان زیبایی دارد می توان قضاوت دیگران را معيار مناسبی در مورد زیبایی فرد دانست.

جذابیت عاملی است که در مورد آن قضاوتها به شدت متفاوت است و هر فردی باید نگرش خود را در مورد کسی که قصد دارد با او ازدواج کند ملاک قرار دهد و نمی تواند به قضاوت دیگران اعتماد کند چرا که این معیار کاملاً شخصی است؛ زمانی می توان گفت زنی برای مردی دارای جذابیت است که به هنگام دیدن او احساس مجدوب شدن پیدا کند و اصطلاحاً دلش تکان بخورد، اما در صورتی که با دیدن او هیچ احساسی پیدا نمی کند و تفاوتی بین دیدن او و دیدن یک مرد برايش وجود ندارد باید گفت هیچ جذابیتی وجود ندارد ، و در این صورت تصمیم به ازدواج با چنین شخصی بسیار نامناسب خواهد بود و در صورت ازدواج احتمال نارضایتی از زندگی مشترک زیاد خواهد بود، که عمولأً ابتدا این نارضایتی از جانب مرد است و پس از مدتی با اطلاع همسر از عدم جذابیت او برای شوهرش ، او نیز دچار سرخوردگی و نارضایتی خواهد شد.

تذکر: در مواردی که گفته شد «لازم است دقت بیشتری شود» یا «لازم است تأمل بیشتری انجام شود»، می‌توان با مراجعه به مشاور تصمیم بهتری گرفت.

منابع احراز معیارها:

برای این که بدانیم فردی که برای ازدواج مطرح شده دارای این معیارها هست یا نه لازم است از روشهای مختلف به اطمینان دست یابیم:

۱. **معرف:** بخشی از این آگاهی از گفته‌های معرف به دست می‌آید؛ اگر فردی به این تشخیص رسید که دختر و پسری مناسب یکدیگر هستند و معیارهایشان با یکدیگر توافق دارد و خانواده آنها را به یکدیگر معرفی کرد معمولاً تا حدودی نسبت به دو طرف یا حداقل یک طرف شناخت دارد که می‌تواند به مطلع نمودن طرف مقابل نسبت به این معیارها کمک کند؛

۲. **خود فرد و خانواده او:** خانواده‌ها و خود دو طرف در گفتگوهای موسوم به جلسات خواستگاری می‌توانند نسبت به وجود معیارهایشان در طرف مقابل آگاهی حاصل کنند و ضمن قضاوت در خصوص شرایط ظاهری طرف مقابل تا حد امکان پاسخ سوالاتشان در مورد طرف مقابل را در این گفتگوها بیابند؛ این جلسات لازم است تا زمانی که یکی از دو طرف همچنان ابهاماتی دارد (که لازم است با گفتگوی بیشتر آنها را رفع کند) ادامه یابند؛ علاوه بر گفتگو در مورد معیارهای فوق آنچه می‌تواند در این گفتگوها مطرح شود عبارتند از:

هر آنچه که یکی از طرفین نسبت به آن حساسیت ویژه‌ای دارد و لازم می‌داند طرف مقابل آن را رعایت کند / پوشش زن و مرد / حریم روابط محروم و نامحرم / کار زن / ادامه تحصیل زن و مرد / سطح برگزاری مراسم / مدیریت خانواده / کیفیت حل مشکلات پیش آمده / بیماری یا عیوبی که به زندگی مشترک ارتباط پیدا می‌کند

۳. **محل زندگی، کار و تحصیل:** در صورتی که فرد مدت قابل توجهی در یک محل زندگی کرده یا در محلی مشغول به کار بوده و یا تحصیل می‌کرده است آن محل می‌تواند منبع مناسبی برای تکمیل تحقیقات باشد.

۴. **دوستان صمیمی:** از بهترین منابع تحقیقات هستند چرا که هیچکس مانند دوست صمیمی انسان را نمی‌شناسد و هرگز نباید کسب آگاهی از این منبع تحقیق را از دست داد.

دو) شناخت ویژگیهای همسر:

پس از انتخاب همسر و توافق برای زندگی مشترک، برای ایجاد تفاهم بیشتر و صمیمیت و موفقیت در زندگی مشترک شناخت های دیگری به کار می آیند که عبارتند از

۱. شناخت علاقه همسر ← به منظور احترام به آنها
 ۲. شناخت اهداف همسر ← به منظور کمک به همسر برای رسیدن به آنها
 ۳. شناخت استعدادهای همسر ← به منظور تشویق او در شکوفا کردن آنها
 ۴. شناخت زبان مهرورزی همسر ← به منظور ورود به قلب او
۱. اگر به علاقه دیگران احترام بگذاریم او رضایت بسیار زیادی را تجربه می کند و در صدد بر می آید که به طرقی محبت طرف مقابل را جبران کند و در زندگی مشترک موجب افزایش صمیمیت میان طرفین می شود.
۲. اگر به همسر در جهت رسیدن به اهدافش کمک کنیم رضایت حاصل از آن موجب افزایش انگیزه برای قرار گرفتن در خدمت خانواده می شود
۳. اگر با تشویق همسر موجب شکوفا شدن استعدادهایش بشویم ، مهارت‌ها و تواناییهای او افزایش می یابد و این افزایش مهارت‌ها موجب رضایت او از خودش (به معنای صحیح)، افزایش اعتماد به نفس او و نهایتاً انگیزه مضاعف برای تحکیم روابط میان افراد خانواده می شود.
۴. با شناخت زبان مهرورزی همسر، این فرصت فراهم می شود که به او با زبان خاص او اظهار محبت شود که در غیر این صورت او تلقی اظهار محبت را نخواهد داشت (حتی اگر خدمات و لطف بسیار زیادی در حق او انجام شود) ؛

زبانهای مهرورزی:

زبانهای مهرورزی افراد یکی از این پنج زبان است:

الف) تمجید و واژه های تشویقی

ب) توجه و اوقات خوش

ج) دریافت هدیه

د) ارائه خدمات

ه) تماس بدنی

در صورتی که خواسته ها و انتظارات هر فردی به زبان مهروزی او برآورده شود از زندگی مشترک رضایت بسیار زیادی خواهد داشت و این انرژی و توان را پیدا می کند که در خدمت خواسته های همسر خود باشد و آنها را برآورده کند، اما اگر نیازهای او با زبان مهروزیش برآورده نشود مخزن عشق او خالی می ماند و احساس سرخوردگی و ناکامی خواهد داشت:

الف) واژه های تشویقی و تمجید آمیز

عباراتی همچون «تبیر تو در رسیدگی به امور خانواده بی نظر است»، «از این که در کارت بسیار موفق و دوراندیشی بسیار خوشحالم»، «لباس بسیار زیبایی پوشیده ای»، «دکور منزل را بسیار عالی چیده ای»، «توجه تو به خانواده بسیار آرامش بخش و دلگرم کننده است» و هر آنچه که بر تحسین نقاط قوت او تاکید دارد برای کسانی که زبان مهروزی آنها واژه های تشویقی است معجزه می کند.

ب) اوقات خوش

کسانی که این زبان مهروزی را دارند نیازمند توجه مستقیم همسر و تجربه لحظاتی خوشایند با او هستند؛ اوقات با هم بودن در منزل، تفریح مشترک، مسافت و ... می تواند این اوقات خوش را فراهم کند، نگاه کردن به همسر، و اظهار همدلی و درک او، صرف اوقاتی با او در انجام کارهای مورد علاقه او، گردش و تفریح منظم (متناسب با وقت دو طرف)، مسافرت‌های سالیانه و ... از نظر این گونه افراد بسیار خوشایند و شادی آفرین است؛ این گونه افراد علاقه بسیار زیادی به ثبت لحظات خوش زندگی دارند لذا دوربین عکاسی و یا فیلمبرداری برای آنها وسیله ای بسیار ارزشمند است.

از سوی دیگر اگر در لحظاتی که انتظار اوقات خوش دارند، همسرشان اسباب رنجش آنها را فراهم آورد یا با آنها همراهی نکند تجربیات بسیار تلخی پیدا می کنند که ممکن است هرگز از یاد آنها نزود.

ج) دریافت هدیه:

هدیه می تواند فقط ارزش معنوی داشته باشد (اهدای یک کارت تبریک به انصمام جمله ای حاکی از عشق و محبت به همسر)، اما در صورتی که وضعیت اقتصادی همسر خیلی خوب است، نمی تواند همواره به هدایای با

ارزش اقتصادی بسیار پایین اکتفا کنند و لازم است حداقل در مناسبتهای خاص (سالگرد ازدواج، سالگرد تولد و ...) هدایا متناسب با توان اقتصادی او باشد چرا که در غیر این صورت ممکن است حمل بر بخیل بودن او بشود.

در شرایط عادی هدیه می تواند یک تماس تلفنی از محل کار با همسر و پرسیدن احوال او باشد می تواند یک پیامک باشد و هر نوع اقدامی که سمبول محبت فرد به همسرش باشد.

(د) ارائه خدمات:

انجام کارهایی نظیر اطوطی کشیدن لباسها، شستن ظرفها، مراقبت از بچه ها، کمک به انجام وظایف همسر در منزل، و ... می تواند نمونه هایی از این خدمات باشد.

(ه) تماس بدنی:

همانگونه که برای سلامت روحی کودک و پرورش صحیح او، نوازش، در آغوش گرفتن و بوسیدن اهمیت دارد، در افرادی که زبان مهوروی آنها تماس بدنی است این موارد و نهایتاً رابطه زناشویی به معنای اظهار محبت و عشق و علاقه محسوب می شود.

چند نکته مهم:

۱. برای این که دو زوج بتوانند زندگی محبت آمیزی را تجربه کنند لازم است اولاً زبان مهوروی همسر خود را بدانند و ثانیاً خصوصیات آن زبان در مورد همسرشان را بشناسند به عنوان مثال ممکن است زبان مهوروی دو نفر دریافت هدیه باشد اما نوع هدایایی که به آنها داده می شود از یک اهمیت برخوردار نباشد و این از مواردی است که هر شخصی باید در مورد همسر خود آنها را بشناسد.

۲. برای این که افراد به زبان مهوروی همسر خود واقف شوند:

الف) از او بخواهند که سه خواسته مهمش را که دوست داشته ظرف دو سه ماه گذشته برآورده شود و این طور نشده بیان کنند، از پاسخ افراد به این درخواست معمولاً می توان زبان مهوروی او را دریافت و در این صورت با رعایت آن خواسته ها، می توان رضایت او را به دست آورد.

ب) با دقق و تأمل در گلایه های مکرر او زبان مهوروی او را کشف کنند، این گلایه ها معمولاً بر خواسته های برآورده نشده ای متمرکز است که زبان مهوروی او را نشان می دهد.

نکته قابل تأمل این است که اگر همسر چنین فردی دارای درایت و بصیرت باشد از ضمنن گلایه های او می تواند به زبان مهورو رزی او پی ببرد و پس از آن با برآورده کردن خواسته های او موجب ایجاد زندگی شیرینی برای خود و همسرش بشود اما اگر این توجه و التفات را نداشته باشد ممکن است با تخطیه کردن او و سرزنش او به جهت شکایتهای تکراریش موجبات سرخوردگی او و تلغی زندگی مشترکشان را فراهم کند.

فصل دوم: حقوق خانواده

زندگی مشترک می تواند:

بر مبنای رفاقت باشد

بر مبنای حقوق و قانون باشد؛

در حالت اول ایثار و فداکاری بخش لاینفک زندگی است و اگر چه حقوق همسر رعایت می شود اما رعایت حقوق بر اساس محبتی است که میان زوجین برقرار است و تبعیت خشک و ملالت بار از قانون وجود ندارد.

در حالت دوم، اصل بر مبنای رعایت حقوق طرفین است و هر یک از زوجین خود را مکلف به رعایت امری فراتر از قانون نمی داند و با کوچکترین تخطی طرف مقابل از رعایت حقوق خود، احساس مظلومیت می کند و لازم می بیند که به نحوی حق خود را احقيق کند.

طبعیتا با روش دوم یک زندگی خشک و بی روح حاکم خواهد بود که حتی اگر دوام داشته باشد روح صمیمیت و نشاط و سرزندگی در آن وجود نخواهد داشت.

بنابراین در زندگی مشترک باید اصل را بر رفاقت و صمیمیت گذاشت که خداوند متعال با مودت و رحمتی که در ابتدای زندگی مشترک میان دو نفر ایجاد می کند سرمایه اصلی این رفاقت را در اختیار دو همسر قرار می دهد و آن دو باید در پرتو آموزه های دینی و علمی و البته با رعایت حقوق یکدیگر، روز به روز بر این صمیمیت و رفاقت بیفزایند تا ضمن ایجاد نشاط و خرسندی در زندگی مشترک ، زمینه رشد و شکوفایی اعضای خانواده را نیز فراهم آورند.

رعایت حقوق متنقابل شرط لازم (ولی نه کافی) صمیمیت میان زوجین

با وجود بیان نکات فوق و اهمیت آنها، دانستن حقوق مربوط به خانواده و رعایت آن اهمیت خاص خود را دارد، چرا که اگر چه اصل در زندگی مشترک ، رفاقت و دوستی و مهربانی است، ولی یکی از عوامل حفظ این مودت و رحمت ، رعایت حقوق یکدیگر است؛ طبیعتا در خانواده ای که اعضا مشاهده کنند که حقوق آنها رعایت نمی

شود ، انگیزه کمتری برای مودت و مهربانی وجود دارد و در مقابل اگر شاهد مراجعات حقوقشان از سوی اعضای دیگر باشند هم انگیزه بیشتری برای رعایت حقوق آنها دارند و هم محبت و صمیمیت میان آنها بیشتر می شود.

دانستن حقوق دیگران مقدمه رعایت این حقوق است و اگر کسی حقوق دیگران را نشناسند نمی تواند بخوبی آنها را رعایت کند. بنابراین لازم است حداقل مهمترین حقوق مربوط به خانواده را بشناسیم تا انشاء الله با عزم جدی در صدد رعایت آنها برآییم و از برکات آن بهره مند شویم.

حقوق خانواده:

۱. بخش دولتی

خانواده علاوه بر حقوقی که اعضا نسبت به یکدیگر دارند، مطابق قوانین مصوب دارای حقوقی است که دولت و نهادهای حاکمیتی موظف به رعایت آنها هستند که تسهیل امر ازدواج و استحکام بنیان خانواده در راس آنها قرار دارد:

اصل دهم قانون اساسی:

«از آنجا که خانواده واحد بنیادی جامعه اسلامی است، همه قوانین و مقررات و برنامه‌ریزیهای مربوط باید در جهت آسان کردن تشکیل خانواده، پاسداری از قداست آن و استواری روابط خانوادگی بر پایه حقوق و اخلاق اسلامی باشد.»: در راستای اجرای این اصل قانون اساسی، قانون تسهیل ازدواج جوانان در مجلس تصویب شد.

قانون تسهیل ازدواج جوانان که در سال ۱۳۸۴ در مجلس شورای اسلامی تصویب شد تکالیف زیر را بر عهده دولت و نهادهای ذیرپیغ گذاشتند است:

ایجاد صندوق اندوخته ازدواج

احدات مسکن موقت برای زوجهای جوان

در اختیار قراردادن تالارهای پذیرایی برای برگزاری مراسم ازدواج

پرداخت کمک هزینه موقت به جوانان بیکار

فرهنگ سازی برای ازدواج آسان

انعطاف سربازی متأهلان متناسب با مسئولیت‌های خانوادگی

ساخت خوابگاه‌های متأهلان برای دانشجویان

حقوق خانواده

۲. بخش خانوادگی

موانع ازدواج:

مطابق قانون، ازدواج با برخی افراد ممنوع است که به دلایل زیر می‌باشد:

۱. قرابت:

ازدواج خواهر و برادر، پسر و مادر ، دختر و پدر، نواده‌ها با پدربزرگ‌ها و مادر بزرگ‌ها، عمه و خاله با پسر برادر و پسر خواهر ، عمو و دایی و دختر برادر و دختر خواهر مطابق ماده ۱۰۴۵ قانون مدنی ممنوع است.

مطابق ماده ۱۰۴۷ دختری که ازدواج می‌کند برای همیشه از ازدواج با پدرشوهر و ناپسری خود ممنوع می‌شود؛ به همین ترتیب مردی که با زنی ازدواج می‌کند پس از جدایی نمی‌تواند با مادر او ازدواج کند.

مطابق ماده ۱۰۴۸ هیچ مردی نمی‌تواند در زمانی که همسر دارد با خواهر همسر خود بطور موقت یا دائم ازدواج کند.

مطابق ماده ۱۰۴۶ خواهر و برادر رضاعی نمی‌توانند با یکدیگر ازدواج کنند.

۲. اختلاف در دین:

مطابق ماده ۱۰۵۹ قانون مدنی ازدواج زن مسلمان با مرد غیرمسلمان جایز نیست. در مورد ازدواج مرد مسلمان با زن غیرمسلمان قانون مدنی چیزی نگفته است ولی مشهور میان فقهاء این است که عقد دائم با زن غیرمسلمان را برای مرد جایز نمی‌دانند.

۳. اختلاف در تابعیت:

مطابق ماده ۱۰۶۰ اگر فرد ایرانی بخواهد با غیرایرانی ازدواج نماید و موافع دیگر ازدواج موجود نباشد باید از وزارت کشور اجازه بگیرند (برای احراز هویت اتباع خارجی به دلیل پیشگیری از مشکلات امنیتی و اطلاعاتی)

۴. تاہل:

ازدواج با زنی که شوهر دارد و یا در عده طلاق^۵ یا عده وفات^۶ است ممنوع است و ازدواج با زنی که در عده فرد دیگری است باطل است. البته اگر زن و مرد نسبت به حکم یا موضوع جاهل بوده و عقد نمایند حرمت ابدی ایجاد نمی شود و پس از اتمام عده می توانند با یکدیگر ازدواج نمایند مگر این که نزدیکی کرده باشند که حرمت ابدی بوجود می آید.

خواستگاری از زن در عده نیز حرام است.

نامزدی:

منظور فاصله میان پاسخ مثبت به خواستگاری و قبل از عقد نکاح است که زن و مرد نسبت به یکدیگر محروم نیستند و رابطه حقوقی و شرعی با یکدیگر ندارند و هر نوع رابطه جنسی بین آنها حرام است. در این فاصله هیچ تعهد قانونی برای ازدواج برای هیچ یک از طرفین وجود ندارد و آنها می توانند قبل از عقد از ازدواج منصرف شوند (اگر چه تمام یا قسمتی از مهریه پرداخت شده باشد).

برخی خانواده ها به جهت آشنایی بیشتر دختر و پسر برای ازدواج بین آنها صیغه عقد موقت جاری می کنند که لازم است در این خصوص به چند نکته توجه داشت:

۱. در عقد موقت طلاق وجود ندارد و منحل شدن عقد موقت تنها به اتمام مدت یا بدل مدت (انصراف از ادامه عقد موقت از آن زمان به بعد) از طرف مرد است و اگر مرد حاضر به بدل مدت نباشد زن تا پایان مدت باید صبر کند.
۲. می توان در عقد موقت شرط نمود که بین دختر و پسر هیچ نوع رابطه لمسی و تماس بدنی وجود نداشته باشد. در این صورت هر دو باید این شرط را رعایت نمایند، هر چند دختر و پسر به یکدیگر محروم اند.

^۵ منظور از عده طلاق مدت زمان سه پاکی برای زن است که پس از طلاق از همسر، باید این مدت را صبر کند و بعد از آن می تواند با فرد دیگری ازدواج کند.

^۶ منظور از عده وفات مدت زمان چهار ماه و ده روز است که زن پس از فوت همسر باید این مدت را صبر کند و پس از آن می تواند ازدواج کند.

۳. اگر دختر و پسر پس از عقد موقت تصمیم گرفتند ازدواج دائم کنند ، چنانچه هنوز مدت زمان عقد موقت پایان نیافته باشد مرد باید قبل از عقد دائم، مدت باقیمانده از عقد موقت را بذل نماید و سپس صیغه عقد دائم خوانده شود.

۴. بهتر است بجز دختر و پسر والدین ، دیگران از این موضوع مطلع نشوند چرا که تلقی عمومی از ازدواج موقت دختران چندان مشیت نیست و این امر می تواند سبب از دست رفتن فرصت‌های ازدواج دختر پس از رد نمودن این نامزد شود.

رضایت دختر و پسر و ولی دختر

در ماده ۱۰۷۰ قانون آمده است : در ازدواج ، رضایت دختر و پسر شرط نفوذ عقد است. اگر دختر یا پسری بدون رضایت ، مجبور به ازدواج با دیگری شدند ، عقد نافذ نیست و آن دو همسر یکدیگر نیستند مگر آن که فردی که راضی نبوده بعد از عقد به ازدواج رضایت دهد.

ماده ۱۰۴۳ و ۱۰۴۴ نیز می گوید: دوشیزگانی که به سن بلوغ رسیده اند، بدون اجازه پدر نمی توانند به عقد دیگری در آیند. البته هرگاه پدر بدون دلیل از دادن اجازه امتناع کند ، دختر می تواند به دادگاه مراجعه نماید و دادگاه نیز مشخصات کامل مردی را که دختر خواهان ازدواج با اوست و نیز شرایط ازدواج و مهری را که مرد توافق آن دو قرار گرفته ، به اطلاع پدر یا پدربرزگ می رساند . اگر آنان به دادگاه پاسخی ندادند یا دلایل مخالفت به نظر دادگاه موجه نبود ، دادگاه اجازه ازدواج را صادر می کند.

البته در اختلاف نظر و بین دختر و پدر ، آخرین چاره مراجعه به دادگاه است ، و صلح و سازش و گرفتن رضایت پدر ، بهتر از حکم دادگاه است و موجب دعای خیر آنان خواهد شد. اما اگر دختر یک بار ازدواج کرده و دوشیزه نباشد دیگر الزامی برای گرفتن رضایت از پدر یا جد پدری نیست هرچند در این مورد نیز رعایت اصول اخلاقی اقتضا می کند که با پدر و مادر مشورت و رضایت آنها جلب شود.

ثبت ازدواج:

به موجب قانون مجازات اسلامی ، برای حفظ کیان خانواده ، ثبت واقعه ازدواج دائم، طلاق و رجوع الزامی است. برابر ماده ۶۴۵ این قانون، چنانچه مردی بدون ثبت در دفاتر رسمی مباردت به ازدواج دائم ، طلاق یا رجوع نماید، به مجازات حبس تعزیری تا یک سال محکوم می گردد. اگر ازدواج به ثبت نرسد عقد باطل نیست و ازدواج را می توان با دلایل دیگر -هرچند سختی- اثبات نمود ، ولی آسان ترین راه برای اثبات وجود رابطه

زوجیت ، ثبت ازدواج در دفتر رسمی است. وجود فرزندان مشروع، ارث ، نفقة زوجیت، مهریه ، مشروعیت رابطه زوجین و حتی وقوع طلاق، میتوانی بر اثبات رابطه زوجیت است و بودن سند عقد بر همه این موارد دلالت می کند. شرط رسیدگی به دعوای خانوادگی در دادگاه ، وجود سند ازدواج است که باید ضمیمه دادخواست شود.

روابط همسران

۱. حسن معاشرت: زن و شوهر مکلف به حسن معاشرت با یکدیگرند که شامل سه مورد ذیل است:

(الف) اسکان مشترک: شوهر مکلف است زن را در خانه پذیرد و زن نیز مکلف است در خانه شوهر زندگی کند.

(ب) روابط جنسی متعارف: بی اعتمایی یکی از همسران به خواست طرف دیگر اگر به دلیل موجهی نباشد بر خلاف حسن معاشرت است. اگر زن مرتكب بی اعتمایی شود از حق نفقة محروم می شود و اگر مرد مرتكب بی اعتمایی شود به گونه ای که ادامه زندگی خانوادگی تحمل ناپذیر گردد، زن حق طلاق خواهد داشت.

(ج) خوش رفتاری: هرگونه بدرفتاری یا ضرب و شتم از مصاديق سوء معاشرت است و ارتکاب آنها موجب می شود که زوجه بتواند به دادگاه درخواست طلاق بدهد.

از پیامبر اکرم (ص) نقل شده است: هر مردی به صورت همسرش یک سیلی بزند، خداوند به مالک دوزج فرمان می دهد در جهنم هفتاد سیلی به او بزند. و نیز از پیامبر (ص) نقل شده است: هر گاه زنی با شوهرش مدارا نداشته باشد و از وی چیزی بخواهد که قادر بر به دست آوردن آن نباشد و فوق طاقت شوهر باشد ، خداوند از چنین زنی حسنه ای نمی پذیرد و آن زن خدا را در حالی ملاقات می کند که از او خشمگین است.

نکته:

همچنان که پیشتر گفته شد، مبنای زندگی مشترک باید رفاقت و دوستی باشد و رعایت حقوق هم باید در راستای تقویت صمیمیت و محبت میان زوجین باشد و نباید ایزاری برای سختگیری بر طرف مقابل باشد، لذا شکایت کردن از همسر چه به شکل رسمی و چه به شکل غیر رسمی امری پسندیده نیست مگر این که شرایط به قدری دشوار باشد که معمولاً قابل تحمل نیست. طبیعی است که شکایت از همسر حکایت از عدم صمیمیت میان آن دو دارد و ممکن است به مشکلات و اختلافات دامن بزند و تا حد امکان باید از آن خودداری کرد و لذا از پیامبر (ص) نقل شده است که: من زنی را که دامن کشان برای شکایت از شوهر خود از خانه بیرون می رود دشمن می دارم.

و نیز از پیامبر نقل شده است: بدترین مردان کسی است که ... بداخلان و بذیان است، بتنها بی می خورد و بخشش نمی کند و ... همسرش را به پناه بردن به دیگران وادر می کند.

۲. کنترل غریزه جنسی در چارچوب روابط زوجیت: مقررات جزایی و تعیین مجازات برای روابط جنسی خارج از حریم زوجیت، حکایت از اهمیت کنترل غریزه جنسی در چارچوب روابط زوجیت در حقوق اسلامی است.

۳. حضانت فرزندان^۷: از مسئولیتهای مهم زن و شوهر، مراقبت از سلامت جسمانی فرزندان و رسیدگی به نیازهای عاطفی آنها و پرورش فکری و تربیت اخلاقی آنان است؛ چنان که فقهاء در این زمینه فتوا می دهند که «بر ولی لازم است کودک را از آنچه به اخلاق و عقیده اش آسیب می رساند حفظ کند» (تحریر الوسیله امام خمینی، ج ۲، ص ۱۳).

مطابق قانون مدنی ماده ۱۱۷۸، پدر و مادر مکلفند در حدود توانایی خود به تربیت اطفال خود اقدام کنند.

حضورت و نگهداری فرزندان از حقوق و وظایف مشترک زوجین است و هیچیک از والدین حق ندارد از نگهداری طفل امتناع کند.

در صورتی که تغذیه طفل به غیر از شیر مادر ممکن نباشد، مادر موظف به شیردهی کودک خود است.

در صورت جدایی پدر و مادر، مادر تا سن هفت سالگی در مورد اطفال (چه دختر و چه پسر) اولویت دارد و پس از انقضای مدت، حضانت اطفال با پدر است. در صورت اختلاف، دادگاه با توجه به مصلحت طفل، در مورد حضانت طفل تعیین تکلیف می کند.

^۷ حضانت از ریشه حضن و به معنای زیر بال گرفتن، در برگرفتن؛ در دامن خود پروردن و پروراندن؛ دایگی و پرستاری کودک است.(۱) معنای اصطلاحی آن عبارت است از: نگهداری و مراقبت فرزند توسط افرادی که قانون تعیین کرده است. و در درجه نخست پدر و مادر حضانت فرزند را به عهده دارند.

حضورت هم از جنبه مادی مطرح است و هم از جهت معنوی؛ به این معنا که نگهداری طفل شامل پرورش جسمی وی و فراهم آوردن امکانات لازم برای رشد اوست؛ از جمله تهیه خواراک، پوشак و مسکن و در صورت بیماری بهره مندی از پزشک و دارو و درمان، و به طور کلی هر آن چه برای دوام و بقای طفل لازم است. نگهداری محسوس می شود و در کنار پرورش و رشد و نمو جسمی، رشد معنوی طفل نیز ضروری است. شناخت محیط و ادب و رسوم و آشنایی با فرهنگ جامعه ای که خانواده در آن زندگی می کند و آشنایی با افتخارات فرهنگی این جامعه و امکان تحصیل که مهم ترین وسیله‌ی پرورش روحی و روانی طفل است به عنوان تربیت مطرح می شود.

(دکتر پورنگ به نقل از سایت تبیان (<http://www.tebyan.net/newindex.aspx?pid=5115>)

اگر پدر و مادر از نظر اخلاقی صالح نباشند، یا صحت جسمانی یا تربیت طفل در معرض خطر باشد، دادگاه به تقاضای وابستگان طفل، یا قیم یا رئیس حوزه قضایی تصمیم لازم را می‌گیرد. (برابر ماده ۱۱۷۳ موارد احاطه اخلاقی پدر یا مادر عبارت است از: اعتیاد، فساد اخلاقی، بیماری روانی، سوءاستفاده از طلف و نیز ضرب و جرح غیرمتعارف طلف)

ماده ۱۱۷۴: هر گاه به هر دلیلی طلف با یکی از والدین زندگی کند، نباید از ملاقات با دیگری محروم شود.

ماده ۱۱۷۵: نمی‌توان طلف را از پدر و مادر او گرفت، مگر به حکم قانون.

پس از فوت پدر، حضانت فرزند با مادر است و در این موضوع محدودیت سنی وجود ندارد.

ماده ۱۱۷۱: در صورت فوت یکی از ابوین، حضانت طلف با آن که زنده است خواهد بود، هر چند متوفی پدر طفل باشد و برای او قیم معین کرده باشد.

۴. مدیریت خانواده: مرد مسئول تامین مخارج زندگی است و به جهت ویژگی هایی که دارد ریاست خانواده از خصایص او است.

۵. تمکین: یکی از اهداف ازدواج، ارضای نیازهای جنسی است. زن و شوهر در این زمینه حقوق و مسئولیتهایی دارند؛ تا جایی که با مشاهده نیازهای جنسی همسر، حتی اگر خود تمایل چندانی نداشته باشند، باید نیاز او را برآورده سازند (مگر این که مانع عقلی یا شرعی وجود داشته باشد)؛ البته در این موضوع به دلیل تفاوت های جسمانی و روانی زنان با مردان، زن وظیفه سنگین تری دارد و به همین رو، تمکین خاص بر او الزامی است (در زمانی که شوهر نیاز جنسی داشته باشد و زن عذری نداشته باشد لازم است نیاز او را برآورده سازد).

۶. اشتغال زن: شوهر می‌تواند مطابق ماده ۱۱۱۷ قانون مدنی زن خود را از حرفه یا صنعتی که منافی با مصالح خانوادگی یا حیثیات خود یا زن باشد منع کند.

۷. ولایت بر فرزندان: مطابق ماده ۱۱۸۱ پدر و جد پدری نسبت به اولاد خود ولایت دارند. و مطابق ماده ۱۱۸۳ تا ۱۱۸۶ تا ۱۱۸۶ کلیه امور مربوط به اموال و حقوق مالی فرزند با ولی (پدر یا جد پدری) یا نماینده قانونی او است ... تنها تصرفاتی از جانب ولی نافذ است که بر اساس مصلحت فرزند انجام بگیرد و اگر ولی قهری موجب ضرر فرزند باشد عزل می‌شود و قیم به جای او تعیین می‌شود ولی اگر ناتوان یا سالخوردۀ باشد و نتواند اموال فرزند را اداره نماید، شخصی به عنوان امین به ولی قهری ضمیمه می‌شود (البته در صورتی که ولی، شخصی را قبلاً تعیین نکرده باشد).

۸. حق نفقة: نفقة زوجه مخارجی است که شوهر باید پردازد و شامل همه نیازهای متعارف و مناسب با وضعیت زن از قبیل مسکن ، پوشاسک، غذا، اثاث منزل و هزینه های درمانی و بهداشتی و یا خادم (در صورت عادت یا احتیاج به دلیل نقصان یا بیماری) می شود. البته اگر زن بدون مانع شرعی از ادائی وظایف زوجیت امتناع کند و نیازهای مشروع جنسی شوهر را برآورده نکند مستحق نفقة نخواهد بود و نفقة ساقط می شود.

۹. حق مهریه: در اصطلاح حقوقی ، مهر با صداق، مالی است که زن بر اثر ازدواج مالک آن می شود و مرد نیز ملزم به دادن آن است، در اینجا نکاتی در خصوص مهریه بیان می شود:

(الف) مهریه باید مالیت داشته باشد و در عین حال معلوم و معین باشد و دارای ابهام نباشد برای مثال نمی توان بال مگس یا اکسیژن هوا را مهریه قرار داد، و نیز نمی توان یک دانگ از خانه ای نامعلوم را مهریه زن قرار داد مگر آن که مشخصات آن خانه دقیقا تعیین گردد.

(ب) مهریه باید متعلق به شوهر بوده، یا مالک آن رضایت داشته باشد.

(ج) مرد باید قصد پرداخت مهریه را داشته باشد.

(د) اگر زن بپذیرد که مرد مهریه را عند الاستطاعه پردازد، پرداخت مهریه زمانی بر مرد لازم می شود که مرد توانایی پرداخت مهریه را داشته باشد.

(ه) اگر بعد از عقد و قبل از نزدیکی ، طلاق صورت گیرد، زن مستحق نصف مهریه است.

فصل سوم؛ استحکام و تعالیٰ خانواده

مقدمه

برای این که خانواده وضعیت ایدئالی داشته باشد لازم است هر یک از اعضاء به وظایف خود بدرستی عمل کند چرا که مانند هر مجموعه دیگری، اگر اعضاء وظایف خود را بخوبی انجام ندهند دچار اختلال و نابسامانی می شود؛ روشن است که خانواده موفق و کامیاب دلایل اعضاًی است که وظایف خود را بخوبی می شناسند و به آن عمل می کنند و در مقابل، خانواده نابسامان خانواده ای است که اعضاء آن یا وظایف خود را بدرستی نمی شناسند و یا به آن عمل نمی کنند؛ در واقع خوشبختی یا بدبختی یک خانواده چیزی جز نتیجه عملکرد اعضاء آن خانواده نیست، بنا بر این اگر کسی می خواهد خانواده خوشبختی داشته باشد هم باید فردی را برای زندگی مشترک انتخاب کند که آگاهی کافی و عزم و اراده لازم برای ساخت زندگی خوب را داشته باشد و هم باید خودش با آگاهی و عزم و اراده لازم برای ساخت زندگی مشترک تلاش کند؛

عوامل موثر در استحکام خانواده

برای ساخت زندگی مشترک موفق می توان به موارد ذیل اشاره کرد که باعث استحکام روابط میان زوجین و تقویت عواطف و محبت میان آنها می شود:

۱. مثبت اندیشه:

(الف) مثبت اندیشه نسبت به همسر:

الف=۱: مثبت اندیشه نسبت به صفات همسر

الف=۲: مثبت اندیشه نسبت به رفتار همسر

(ب) مثبت اندیشه نسبت به امکانات زندگی:

(ج) مثبت اندیشه نسبت به مشکلات:

الف) مثبت اندیشی نسبت به همسر:

الف=۱: مثبت اندیشی نسبت به صفات همسر

باید توجه داشت که ما همسر خود را با توجه به نقاط قوت و ضعف او از میان افراد دیگر برگزیده ایم و او را شایسته ترین فرد برای خود دانسته ایم و لذا نباید با فراموش کردن نقاط قوت او و تمرکز بر نقاط ضعف احتمالی او، اجازه دهیم نگاه مثبت ما بتدیرج نسبت به او منفی شود.

الف=۲: مثبت اندیشی نسبت به رفتار همسر

زن و شوهر باید به یکدیگر حق بدھند که هر کدام حریم خصوصی خود را داشته باشند و دائم در حریم خصوصی دیگری سرک نکشند و در این خصوص بدگمان نباشند و احتمالات مثبت را به هیچوجه از ذهن خود دور نسازند مگر این که دلایل قاطعی بر خلاف آن وجود داشته باشد. پایه بسیاری از مشکلات خانوادگی بدگمانی نسبت به یکدیگر است که دلایل کافی هم بر آنها وجود ندارد. اگر نسبت به همسر سوال یا ابهامی برای فرد پیش آمد و ضروری می داند مطلب برایش روشن شود خیلی محترمانه و با نگاه مثبت از همسرش می خواهد که در خصوص موضوع مطرح شده صحبت کند و نهایتاً با رویکرد زیر با مستله برخورد می کند:

الف) اولاً مطالب کم اهمیت قابلیت مطرح کردن ندارند و نباید با طرح آنها خود را در معرض اتهام بدینی و دخالتی مکرر و عیجوبی قرار داد.

ب) اگر مطلب مهمی بود که لازم بود مطرح شود در صورتی که توضیح فرد قانع کننده بود از او بابت توضیح تشکر می شود.

ج) در صورتی که توضیح او قانع کننده نبود و اشکال و عیب قابل گذشت است لازم است گذشت صورت گیرد

د) در صورتی که اشکال و عیب بزرگ و غیر قابل گذشت است ولی فرد متعهد می شود که مجدداً مرتكب آن خطا نشود جای گذشت وجود دارد

ه) در بدترین حالت که فرد مرتكب خطا بزرگی شده و حاضر به ترک و جبران خطا خود نیست لازم است با مراجעה به مشاور امکان ادامه زندگی مشترک و یا خاتمه آن را مورد بررسی قرار داد.

ب) مثبت اندیشی نسبت به امکانات زندگی:

هر فردی در هر شرایطی قرار داشته باشد دارای امکانات و محدودیتهایی است و اگر بخواهد بر نقاط ضعف خود متمرکز شود و دائم به محدودیتهای خود فکر کند زندگی را برای خود تلخ خواهد کرد و در مقابل اگر به نقاط قوت خود توجه کند و امکانات خود را مد نظر داشته باشد رضایتش از زندگی بیشتر می شود؛ ما باید توجه داشته باشیم که نعمتهاي بيشماری در اختیار ما است که بسیاری از آنها با پول قابل تهیه نیست، سلامتی، جوانی، فراغت، حیات، آبرو، دین و موارد دیگری که بسیار ارزشمند است و اگر خدای نکرده یکی از آنها از دست ما برود ممکن است تا آخر عمر در غم از دست آن باشیم بنا بر این نباید در زمانی که واجد آنها هستیم با تمرکز بر برخی محدودیتها، رضایت از زندگی را از بین ببریم.

امکانات زندگی هم بخشی از دارایی های ما است که البته می تواند نیازهای ما رفع کند و در حد خود موجب رضایت از زندگی شود ولی اگر تمرکز بیش از حد بر کمبودها موجب بی توجهی ما به امکانات و دارایی هایمان بشود زندگی خود و احتمالا سایر اعضای خانواده را تلخ خواهیم کرد.

نکته:

البته مثبت اندیشه نباید به این شکل تفسیر شود که دیگر برای بهبود شرایط زندگی خود و خانواده تلاش نکنیم، هرگز نباید مرتكب چنین خطایی شد، بلکه در عین تلاش و جدیت برای بهبود شرایط زندگی، بر داشته هایمان تمرکز می کنیم و شکر آنها را بجا می آوریم و برای ایجاد رفاه بیشتر برای خانواده هم اقدام می کنیم، بدین ترتیب بنحوی معقول رضایت از زندگی را بالا می بریم و با شکرگزاری، شرایط افزایش نعمت از سوی خداوند را فراهم می کنیم.

ج) مثبت اندیشه نسبت به مشکلات:

ما نباید خود را با دست خود در مخمصه و مشکلات بیندازیم ، اما در عین حال به این نکته هم توجه داشته باشیم که مشکلات مختلف زندگی اگر چه ما را به زحمت و سختی می اندازد ولی در عین حال بسیاری از مشکلات فواید و نتایج مثبتی را با خود به همراه می آورد: شکوفا شدن قدرت تفکر، افزایش استقامت و صبوری، رشد معنوی، درک شرایط دیگران، قدردانی بیشتر از نعمتها و ... از نتایج مثبت مشکلات و سختیهای زندگی است؛ بنابراین اگر مشکلی در زندگی پیش آید باید با تدبیر و جدیت راه حلی برای آن پیدا کرد ولی در عین حال نباید آن را صرفایک زیان و خسارت تلقی کرد و باید دانست که مشکلات می تواند زمینه ساز رشد معنوی و حتی مادی ما باشد.

۲. توکل بر خداوند:

انسان هر قدر هم که زیرک باشد و شرایط خوب و امکانات زیادی در اختیار داشته باشد نمی تواند مطمئن باشد که زندگی خوب و موفقی را در پیش خواهد داشت مگر این که به قدرت بی پایان الاهی تکیه کند که البته در این صورت اطمینان به موفقیت در زندگی امری معقول خواهد بود.

ما دارای قدرت تفکر هستیم، امکانات مادی، قدرت بدنی، مهارت‌ها و تخصصهای خاص و استعدادهای مختلف می تواند از جمله دارایی‌های ما باشد و در اداره زندگی باید از آنها نهایت استفاده را ببریم، ولی از این نکته هم نباید غافل شویم که همواره ممکن است مشکلاتی پیش آید که از عهده آنها بر نیاییم و قدرت الاهی یگانه حامی و پشتیبانی است که همواره می توان به آن تکیه کرد. بنا بر این از یک سو باید توجه داشته باشیم تمامی قدرت و امکانات ما نعمتی الاهی است که شکر آن را باید بجا آوریم و از آنها در جهت نیل به مقاصدمان به بهترین وجه استفاده کنیم و از سوی دیگر بدانیم اگر از عهده کاری بر نیاییم خداوند متعال قادر است با لطف بی پایان خود در حل مشکلات ما را یاری کند.

در خصوص پیشگیری از ایجاد اختلاف با همسر و یا حل اختلافات پیش آمده هم، علاوه بر استفاده از تدبیر و تفکر، توکل بر خداوند مایه اطمینان به وصول به مقصد است.

۳. اصالت خانواده:

زن و شوهر پس از ازدواج کانونی به نام خانواده را تشکیل می دهند که در پرتو آن می توانند به سعادت دنیا و آخرت برسند؛ آنها باید منفعت شخصی خود را در ذیل منفعت خانواده جستجو کنند و هر جا که لازم باشد از منفعت شخصی خود به نفع منفعت خانواده گذشت کنند. اگر هر یک از زن و شوهر بخواهند جدای از مصلحت خانواده اصرار بر خواسته های شخصی خود داشته باشند کانون خانواده رو به سستی و تزلزل خواهد گذاشت.

خانواده دارای اهداف مشترکی است که با تقسیم کار و تعهد زن و شوهر به انجام وظایفشان می تواند به اهدافش برسد و هر یک از زن و شوهر باید مصلحت خانواده را در اولویت خواسته هایشان قرار دهند.

رعایت مصلحت خانواده کلیدی است که حلال سیاری از مشکلات است به عنوان مثال زن و شوهر ممکن است خواسته هایی داشته باشند که پذیرش آنها از سوی همسر قابل تأمل باشد و نتوانند تصمیم بگیرند که پذیرش خواسته همسر کار صحیح است یا خیر؟^۸ در چنین مواردی اصالت دادن به خانواده کلیدی است که تصمیم گیری را آسان می کند.

به عنوان مثال اگر فردی خواسته همسرش را در راستای منفعت خانواده ببیند می تواند مطمئن باشد که اطاعت از همسر و پذیرش خواسته او در نهایت به نفع هر دوی آنها است ، اما اگر همسر خواسته ای داشته باشد که خلاف مصلحت خانواده باشد و احياناً ارضاء کننده غرور شخصی یا چشم و هم چشمی و فخر فروشی او است، پذیرش این خواسته کار درستی نیست.

به همین ترتیب اگر اطرافیان، مانند پدر و مادر زن یا شوهر در خصوص خانواده فرزندشان اعلام نظری کنند در صورتی که مصلحت خانواده در نظر گرفته شده باشد پذیرش این نظر کاری پسندیده است ولی اگر بر خلاف مصلحت خانواده نظری داده باشند با حفظ احترام به آنها مطابق مصلحت خانواده عمل می شود.

در پرتو مصلحت خانواده است که افراد می توانند نسبت به خطاهای یکدیگر گذشت داشته باشند چرا که با گذشت نسبت به یکدیگر کانون خانواده را از آرامش و ثبات بهره مند می سازند و خود نیز از این آرامش بهره مند می شوند، و گذشت یکی از شاه کلیدهای هر زندگی موفقی است و بدون آن رسیدن به موفقیت در زندگی مشترک محال به نظر می رسد.

۴. توجه به معجزه کلمات:

کلمات بیان کننده آن چیزی است که در ضمیر ما وجود دارد ، اما انتخاب نوع کلمات برای بیان آن چه که در درون ما است اهمیت فوق العاده ای دارد چرا که کلمات مناسب می تواند باعث افزایش صمیمیت و محبت میان زوجین شود و کلمات نا مناسب می تواند کدورت و نفرت را میان زوجین شعله ور کند ؛ برای این منظور مثال زیر گویا است:

«روزی فردی در خواب دید که دندانهایش ریخته اند نزد یک تعبیر کننده خواب رفت، معبر به او گفت متاسفانه تو در زندگی ات شاهد مرگ تمام عزیزانت خواهی بود ؛ او که بسیار متاثر و غمگین شده

^۸ اصطلاح عامیانه زن ذلیلی یا مرد ذلیلی چیزی است که بر اطاعت نایجا و افراطی از همسر احلاق می شود و با توضیحاتی که در متن آمده می توان تفاوت آن را با اطاعت بجا که خوشفتاری نسبت به همسر است دریافت.

بود با راهنمایی یکی از دوستان نزد معبر دیگری رفت و خواب خود را مجدداً تعریف کرد؛ معبر دوم به او گفت به تو مُزده می‌دهم که عمر تو از عمر همه اطرافیات طولانی‌تر خواهد بود، و موجب خوشحالی آن فرد شد!»

همان گونه که ملاحظه می‌شود یک واقعیت با دو بیان متفاوت با اثرات کاملاً متضاد مطرح شده است؛ در زندگی مشترک هم افراد باید دقت کنند که همواره از بیانی استفاده کنند که برای همسر خوشایند باشد، نقاط قوت او را به بیانه‌های مختلف به زبان بیاورند و اگر لازم است انتقادی هم مطرح شود با بیانی توأم با مهربانی و احترام و همدلی مطرح شود.

در زندگی مشترک باید محبت قلبی خود نسبت به همسر یا قدردانی خود را بر زبان بیاوریم چرا که او با بیان و گفتار ما از آن چه که در قلب ما می‌گذرد مطلع می‌شود و خودداری از بیان محبت و قدردانی قلبی اطمینان او را کاهش می‌دهد.

۵. توجه به نیازها و حساسیت‌های همسر:

در زندگی مشترک هر یک از زوجین نیازهایی دارد که برخی از آنها برایشان اهمیت ویژه دارد؛ هر یک از زوجین باید نیازهای همسر خود را بشناسد و به نحو مطلوبی سعی در برآورده کردن آنها نماید، مخصوصاً نیازهایی که برای همسر از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است در فصلهای آتی به این نیازها اشاره شده است و در خصوص آنها توضیح داده شده است، در اینجا بر این نکته تاکید می‌شود که برآورده کردن نیازهای همسر موجب رضایت همسر و نهایتاً صمیمیت میان زوجین می‌شود در حالی که برآورده نشدن نیازها موجب ناخرسندی و کدورت میان زوجین می‌شود.

البته در مواردی ممکن است همسر نیازهایی داشته باشد که برآورده کردن آن از طرف همسر به دلیل موجهی مقدور نباشد در این موارد لازم است با احترام و مهربانی و همدلی و در صورت لزوم معذرت خواهی دلیل آن را توضیح داد بگونه‌ای که همسر بداند عدم رفع نیازش به دلیل بی توجهی به او یا بی اهمیتی نیازش نیست بلکه دلیل موجهی برای آن وجود دارد.

در خصوص حساسیت‌های همسر هم باید توجه ویژه‌ای مبذول شود زیرا مواردی هست که برای فردی مهم است اما از نظر همسر او چندان اهمیتی ندارد به عنوان مثال یکی از شوخیهایی که متاسفانه میان

مردان رایج است صحبت از همسر دوم در نزد همسرشان است در حالی که این مطلب حتی به صورت شوکی هم برای غالب زنان ناخواستید است و مردان باید از چنین شوخیهایی پرهیز کنند.

با اصرار بر انجام کاری در بیرون از خانه بدون اجازه و رضایت شوهر برای مردان بسیار آزار دهنده است در حالی که ممکن است برای خانمها اهمیتش زیاد به نظر نرسد و به کدورت حاصل از آن در قلب مردان و نتیجتاً کاهش مهر و محبت آنها نسبت به خودشان بی توجه باشدند.

به همین ترتیب پوشیدن برخی لباسها که جلب توجه می کند ممکن است برای خانمها جذاب باشد ولی برای مردان بسیار ناراحت کننده است که دائم شاهد نگاه های خیره مردان دیگر به همسرشان باشند.

۶. جذابیت و عدم یکنواختی:

یکی از عوامل مهم در افزایش نشاط در خانه که با اعث رضایت زوجین از زندگی مشترک می شود این است که شاهد توجه همسر به نشاط آفرینی مداوم در زندگی باشند؛ استفاده از پوششهای مناسب و جذاب برای همسر، استفاده از عطر و ادکلن و آرایش مورد علاقه همسر، تغییر دکوراسیون دوره ای در منزل و ... از عواملی است که می تواند باعث جذابیت و عدم یکنواختی زندگی باشد.

۷. حفظ آرامش:

خانه باید آرامش بخش ترین محیط برای همسر باشد ، زوجین باید مراقب باشند حتی الامکان از مطرح شدن عوامل نگران کننده پیشگیری کنند و اگر موردی نگران کننده و اجتناب ناپذیر پیش آمد آن را به گونه ای مطرح کنند که کمترین اضطراب را ایجاد کند. و در صورتی که همسر چار اضطراب و استرسی شد برای رفع نگرانی همسر ، نهایت همدى و تلاش را به کار بگیرند و در این زمینه کوتاهی نکنند.

۸. حفظ احترام:

یکی از حیاتی ترین عوامل موفقیت در زندگی مشترک رعایت احترام همسر است؛ عزت و احترام یکی از عمیقترین خواسته های انسان ها است بسیاری از افراد هستند که حاضرند کمیوهای اقتصادی را در کنار همسر تحمل کنند، دشواریهای مختلف را به خاطر همسر تحمل کنند مشروط به این که احترم آنها در چشم همسر

محفوظ باشد ولی اگر از سوی همسر مورد بی احترامی قرار گیرند و عزت آنها خدشه دار شود ، خود را با چالشی بزرگ مواجه می بینند که تحمل آن از مشکلات دیگر دشوارتر است.

این احترام در خصوص خانواده همسر هم باید رعایت شود ؛ بسیاری از افراد به دلیل این که خانواده همسر مرتكب خطا یا اشتباهی شده اند به خود حق می دهند که با آنها برخوردي غیر محترمانه داشته باشند در حالی که این یک اشتباه بزرگ است، حتی اگر خانواده همسر مرتكب اشتباهی شده اند می توان با رعایت احترام ، خطای آنها را متذکر شد و از آنها خواست که این اشتباه را مجدداً مرتكب نشوند در چنین شرایطی همسر فرد هم ناراحت نمی شود چرا که بخوبی درک می کند که علی رغم اشتباه خانواده خودش ، همسرش با رعایت احترام آنها نکته ای را تذکر داده است و این امری قابل قبول از سوی او خواهد بود ولی اگر بی احترامی بشود طبیعتاً برای همسر بسیار ناخوشایند است که شاهد بی احترامی به خانواده اش باشد، و این می تواند سرآغاز تنشها و مشکلات بعدی باشد.

فصل چهارم: مسائل و مشکلات خانواده

مقدمه

آن گونه که متخصصان مسائل خانواده بیان می کنند وقوع اختلاف نظر و مشکلات در خانواده امری اجتناب ناپذیر است و آنچه که باید انجام شود ایجاد آمادگی برای رفع آنها و راه حل برای آنها است؛ و مطابق آیه ۳۵ سوره نساء اگر زن و شوهر هر دو خواهان رفع مشکل باشند و نماینده ای از خانواده هر یک برای حل مشکل پیشقدم شود خداوند میان آنها توافق ایجاد می کند.

«و اگر از ناسازگاری میان زن و شوهر نگران شدید، نماینده ای از بستگان مرد و نماینده ای از بستگان زن را مسئول کنید (تا در خصوص حل مشکل چاره اندیشی کنند) که اگر زن و شوهر خواهان سازگاری باشند خداوند توافق را ایجاد خواهد کرد چرا که خداوند دانای آگاه است. (نساء/۳۵)»

خانواده سالم

برای شناخت مسائل و مشکلات خانواده لازم است تا در ابتدا تصویری اجمالی از یک خانواده سالم و متعادل داشته باشیم و در پرتو آن شناختی نسبت به خانواده ناسالم و مشکلات و مسائل آن پیدا کنیم: خانواده متعادل و رو به تعالی دارای شاخصهایی است که در جدول ذیل آمده است.

خانواده ناسالم	خانواده سالم
معیارهای منطقی و دینی حاکم نیست	عقل و منطق و دین حاکم است
اعضا مسئولیت پذیرند و به نیازهای یکدیگر توجه دارند	اعضا مسئولیت پذیرند و به نیازهای یکدیگر توجه ندارند
اخلاق حاکم نیست و حقوق یکدیگر را رعایت نمی شود	اخلاق حاکم است و حقوق یکدیگر را رعایت می کنند
به دلایل گوناگون آرامش را از بین می برند	برای حاکمیت آرامش جدیت دارند
روابط سردی میان زوجین حاکم است	عشق و محبت میان میان زوجین وجود دارد
افراد انگیزه کافی برای شکوفا کردن استعدادهای خود و سایر اعضاء ندارند	اعضا به دنبال شکوفا کردن استعدادهای خود و سایر اعضاء هستند

دستیابی به شاخصهای یک خانواده سالم مستلزم آموزش اعضای خانواده است تا از یک سو اقدامات لازم برای دستیابی به این شاخصها را انجام دهند و از سوی دیگر از ابتلا به شاخصهای خانواده ناسالم پیشگیری کنند.

موارد ذیل از جمله مواردی هستند که آموزشهای لازم در ارتباط با آنها برای رسیدن به یک خانواده سالم ضروری است:

هدف از ازدواج، فواید ازدواج، معیارهای انتخاب همسر، خصوصیات روحی مردان و زنان، چگونگی حل مشکلات، آشنایی با ویژگیهای مثبت اخلاقی نظیر تکریم، گذشت، تدبیر، مهروزی، صداقت و ...

ضعف دیانت: تدین یکی از عواملی است که باعث می شود زندگی خانوادگی توأم با صفا و صمیمیت و محبت شود چرا که بخشی از آموزه های دینی مربوط به ایجاد سلامت و تعالی خانواده است؛ ضمن این که باور به وجود خدای ناظر و مقتدر و در عین حال مهربان و نگاهبان موجب تقویت شخصیت افراد شده و از تزلزل افراد در انجام وظایف خانوادگی پیش گیری می کند.

آنچه که موجب تدین افراد می شود از یک سو معارف آگاهی بخش است و از سوی دیگر عمل به مفاد این معارف، بنابراین برای تعالی خانواده لازم است از یک سو برنامه ای برای کسب آگاهیها و معارف دینی داشت و از سوی دیگر در عمل به این آموزه ها جدی بود و به تقویت ارتباط قلبی با خداوند اقدام نمود، که در نتیجه از برکات یک زندگی متدينانه هم در دنیا و هم در آخرت بهره مند شد.

زن و شوهر در این راستا می توانند کمک خوبی برای یکدیگر باشند به این معنا که فرصت فرآگیری معارف دینی را برای یکدیگر فراهم کنند و در عمل به آنها با یکدیگر همراهی داشته باشند و اگر فردی می بیند که همسرش در این زمینه تلاش و جدیت کمی دارد، با محبت و مهربانی او را به تقویت جنبه دینی و معنوی زندگی اش کمک کند که نتیجه آن عاید همه اعضای خانواده خواهد شد، و

البته برای تقویت تدین اعضای خانواده نباید از تحميل و اجبار و تندي و خشونت استفاده کرد که با روح دین بكلی ناسازگار است و تاثیر عکس خواهد داشت.

یکی از راههای تقویت تدین همسر و سایر اعضای خانواده، این است که اگر رفتار صحیحی انجام دادند که مطابق آموزه های دین بود مورد تشویق قرار گیرند و اگر رفتار ناصحیحی مشاهده شد مناسب با شرایط تذکر محترمانه و دوستانه داده شود و یا اگر شرایط برای تذکر مناسب نیست اغماض کند و در فرصت مناسب تذکر بددهد. در هر صورت نباید از سرزنش و تحقیر و خشونت استفاده کرد که در غالب موارد اثر سوء آن بسیار بیشتر از اثر مشتبث آن است (اگر اثر مشتبثی داشته باشد).

نکته دیگری که حائز اهمیت است ایجاد زمینه یادگیری مشتبث و پیشگیری از یادگیری منفی است؛ منظور این است که اعضای خانواده برای یکدیگر شرایطی را فراهم کنند که از جامعه اثرات مشتبث و سازنده بگیرند و حتی الامکان از اثرات مخرب پیش گیری کنند؛ معرفی کتاب های مناسب، کلاسهای مناسب، سایتهاي مناسب و برنامه های مناسب تلویزیونی و رادیویی و ... و نیز حضور در فضاهای مناسب نظیر جلسات و هیئت مذهبی و اجتناب از حضور در فضاهای و مجالس نامناسب از جمله عواملی است که موجب تقویت بعد معنوی و دینی خانواده می شود.

ب) توجهی به همسر:

توجه به همسر یکی از عواملی است که لازم است بروز و ظهور ویژه ای در زندگی خانوادگی داشته باشد چرا که وجود آن تاثیر مشتبث بسیار زیادی در بهبود روابط دارد و نبود آن تاثیر بسیار مخربی بر زندگی مشترک دارد؛ از آنجا که در زندگی مشترک بصورت طبیعی و قهری هر یک از زوجین بصورت مداوم در حال ارائه خدماتی به همسر خود می باشد، توجه به او و قدردانی و تشکر از او موجب تقویت انگیزه او در ادامه این روند است، در حالی که اگر این توجه و قدردانی از طرف همسر وجود نداشته باشد طرف مقابل ممکن است احساس کند رزمات او آنچنان که باید مورد توجه قرار نمی گیرد و لزومی به ادامه آنها نیست و بطور طبیعی انگیزه او برای ادامه این روند کاهش می یابد.

علل کم توجهی در مردان:

ناآگاهی از نیازهای زن

اشغال طولانی مدت در خارج از خانه

آرامش بخش نبودن محیط خانه برای مرد

علل کم توجهی در زنان:

ناآگاهی نسبت به نیازهای مرد

واکنشی نسبت به بی توجهی مرد

واکنش نسبت به رفتارهای خشن مرد

راهکار مشکل بی توجهی:

گام اول - بازنگری در خویشتن: ممکن است علت بی توجهی همسر یکی از رفتارهای خود شخص باشد و او باید صادقانه در رفتارهای خود بازنگری کند و اگر خطایی داشته است آن را جبران کند.

گام دوم - گفتگو: اگر فرد علت آن را در رفتارهای خود نیافتد لازم است تا در فضایی آرام و محترمانه درباره مشکل به گفتگو پرداخت و در صورتی که مشخص شد علت آن رفتار خودش بوده است به اصلاح آن بپردازد و در صورتی که مشخص شد از جانب همسر خطایی سرزده است بدون سرزنش و بدون این که او را ناراحت کند به او تذکر بدهد.

گام سوم - مشاوره: در صورتی که طرفین به نتیجه نرسیدند، حال یا علت بی توجهی را پیدا نکردند و یا راه حلی برای آن نیافتند لازم است از راهنمایی کسانی که توانایی و صلاحیت حل مشکلات خانوادگی را دارند کمک بگیرند.

مشکلات خانوادگی را هرگز نباید با افراد فاقد صلاحیت در میان گذاشت چرا که باعث پیچیده تر شدن و بیشتر شدن مشکلات می شود.

درگیری لفظی:

می تواند به یکی از علل زیر باشد:

۱. سوء تفاهم ۲. خستگی ۳. کلمات تحریک آمیز ۴. فیزیولوژی زنانه (روزهای خاصی از دوره ماهانه)

راهکار: توجه به نکات ذیل می تواند زمینه پیشگیری یا رفع نزاع را فراهم آورد:

توجه به آثار مشاجره: در مشاجره هیچکس برنده نیست

شنونده خوب بودن؛ خوب شنیدن مهارتی است که باید فراگرفته شود ، اگر فردی شنونده خوبی برای سخنان همسرش باشد شاهد آرامش بیشتر او و در مواردی حتی پایان نزاع خواهد بود

ادب و احترام؛ رعایت ادب و احترام، هم باعث پیشگیری از بروز عصبانیت و هم باعث کاهش عصبانیت می شود.

عدم فرافکنی؛ پذیرش مسئولیت خطأ موجب آرام شدن طرف مقابل می شود

خودجایگزینی؛ اگر خود را بجای طرف مقابل قرار دهیم خیلی از اوقات به او حق می دهیم که برخی رفتارها را انجام دهد و براحتی او را محکوم نمی کنیم و باعث افزایش مشاجرات نمی شویم.

قبول عذرخواهی؛ عذرخواهی به معنای پذیرش خطأ و مسئولیت آن است و اگر کسی عذرخواهی خطاکار را نپذیرد باعث عدم معذرت خواهی او در دفعات بعد خواهد شد چرا که این پیام را به او القا می کند که پذیرش خطأ و مسئولیت تو فایده ای نداشته است و در صورتی که فرد در دفعات بعدی عذرخواهی نکند نمی دانیم که آیا خطای خود را پذیرفته و خود را مسئول می داند یا خیر، و این باعث پیچیده شدن مشکل می شود.

دخالت اطرافیان:

پدر و مادر یا سایر اطرافیان گاهی اوقات در خصوص زندگی زوج جوان اظهار نظرهایی می کنند که ممکن است از نظر آنها مداخله نابجا تلقی شود.

راهکار؛ اولا باید مشخص کرد که واقعا آنها مداخله نابجا کرده اند یا از سر دلسوزی آنها را راهنمایی کرده اند؛ برای تشخیص این امر باید دید که آیا سخن یا عملکرد آنها در جهت مصلحت خانواده آنها بوده است یا وضعیت خانواده را با دشواری مواجه می کند : در حالت اول راهنمایی دلسوزانه است و در حالت دوم مداخله نابجا.

در حالت اول باید از والدین همسر تشکر کرد و حتی الامکان به راهنمایی آنها عمل کرد تا دلسوزی خود را در موارد بعدی دریغ نکنند.

در حالت دوم باید با کمال احترام فرزندها به والدینش تذکر دهد که اجازه دهنند برای زندگیشان خودشان تصمیم بگیرند.

وابستگی همسر به خانواده:

وابستگی زیاد به پدر و مادر به معنای عدم بلوغ اجتماعی و ضعف در استقلال فکری و عاطفی است و پیامدهای منفی متعددی دارد که برخی از آنها عبارتند از: کاهش متقابل اعتماد میان زن و شوهر، ضعف اراده و قدرت تصمیم گیری، افزایش توقع خانواده‌ها، ایجاد بدینبینی در طرفین و نیز کاهش عواطف و احساسات نسبت به همسر.

راهکار‌های کاهش وابستگی همسر:

دیدار اقوام:

هر چند وقت یک بار باید به دیدن اقوام رفت

تقویت رابطه عاطفی با همسر: تامین نیاز عاطفی همسر از وابستگی او به خانواده اش می‌کاهد مشاوره (در موارد پیچیده‌تر): در مواردی که عملکردهای فوق چاره ساز نباشد مشاوره می‌تواند به ریشه یابی و حل مشکل کمک کند.

رابطه افراطی با دوستان:

گاهی اوقات گذراندن اوقات طولانی با دوستان باعث ایجاد دلخوری و گلایه همسر می‌شود که ممکن است علت آن ویژگی شخصیتی رفیق بازی و یا نبود فضای عاطفی مناسب در خانه باشد.

راهکار:

باید توجه داشت که ارتباط با دوستان باعث تعالی خانواده می‌شود و یا به آن آسیب می‌زند، طبیعی است که دوستان حقی دارند و نباید با دوستان خوب قطع ارتباط کرد اما اعضای خانواده نیز حقی بزرگتر دارند و نباید آنها را فدای رابطه با دوستان کرد بنابراین باید رابطه با دوستان را مدیریت کرد به این نحو که:

ارتباط با دوستانی که خوب نیستند به حداقل (فقط سلام و علیک) کاهش باید

ارتباط با دوستان خوب در حدی باشد که تلقی بی توجهی به خانواده را در همسر (و فرزندان) ایجاد نکند.

طلاق آخرین راهکار (برای مشکلات لاینچل):

طلاق یکی از استرس زا ترین حوادث زندگی است که می تواند پیامدهای بسیار تلخی داشته باشد خصوصاً اگر زوجین صاحب فرزند یا فرزندانی باشند که در این صورت فرزندان آسیب پذیری بسیار زیادی خواهند داشت.

بنابراین طلاق همواره به عنوان آخرین راهکار برای مشکلاتی که هیچ راه حل دیگری نیافته اند استفاده می شود و با مقایسه آثار سوء طلاق و شرایط خاص ادامه زندگی، در صورتی که ادامه زندگی مشترک منتهی به ضرر و یا خطرات جبران ناپذیری می شود، بنâچار از راهکار طلاق استفاده می شود.

طلاق به دلیل عوارض ناگواری که دارد به عنوان مبغوض ترین حلال محسوب شده است و در روایات عنوان شده است که از وقوع طلاق عرش خداوند می لرزد. و نیز در روایتی از پیامبر اسلام (ص) نقل شده است که :

به حدی به من در مورد زن سفارش شده است که گمان کردم طلاق دادن زن جز در ارتکاب زنا از سوی او، سزاوار نیست. (وسائل الشیعه، ج ۱۵ ، ص ۲۶۷)

پیامدهای طلاق:

مشکلات همسران:

یافتن شغل مناسب و درآمد کافی برای فراهم آوردن مسکن و لوازم زندگی و تامین هزینه های زندگی خود و فرزندان در مورد زنان

تحمل واکنشهای عاطفی نظیر احساس عذاب وجدان ، احساس فریب خورده‌گی، خشم، یاس، غم از دست رفتن عمر، افسردگی و دل تنگی.

تحمل نیاز غریزه جنسی بخصوص از سوی مردان و تحمل نیاز عاطفی بخصوص از سوی زنان

کاهش امنیت زنان مطلقه

دشواریهای نگهداری و تربیت فرزند تک والدی

مشکلات فرزندان:

تعارض در وفاداری و یا بی وفایی نسبت به هر یک از والدین (وقتی فرزند با یکی از والدین زندگی می کند نسبت به والد دیگر احساس بی وفایی می کند در حالی که خود را موظف می بیند نسبت به والدی که با او زندگی می کند وفادار باشد و این تعارضی است که فرزند براحتی از عهده حل آن بر نمی آید)

نگرانی نسبت به از دست دادن یکی از والدین

تغییرات محل سکونت و محیط آموزشی و مشکلات انتباطی پذیری با محیط‌های جدید

فرزنданی که با مادران زندگی می کنند معمولاً با مشکلات معیشتی متعدد مواجه می شوند

مشکلات ناشی از ازدواج مجدد والد و سازگاری با والد جدید

پیامدهای اجتماعی:

طلاق تعادل انسانها را به هم می زند و موجب کاهش انسجام و یکپارچگی اجتماعی می شود ، ضمن این که بر قدرت اقتصادی جامعه هم اثر منفی می گذارد.

طلاق می تواند زمینه ساز برخی معضلات مانند خودکشی، اعتیاد به مواد مخدر و الکل باشد

پیشگیری از طلاق:

گذشت، رعایت حقوق طرف مقابل و صبوری می تواند از وقوع طلاق پیشگیری کند و در صورت لزوم مشاوره با افراد صاحب صلاحیت می تواند راهگشای مشکلات زندگی باشد.

احکام دینی هم به گونه ای است که زمینه ساز پیشگیری از طلاق است که به برخی از آنها اشاره می کنیم:

۱. اگر زوجین بخواهند از یکدیگر طلاق بگیرند لازم است در آن ماهی که طلاق جاری می شود با یکدیگر ارتباط زناشویی نداشته باشند و گرنه باید صبر کنند تا زن از عادت ماهانه بعدی پاک شود و بدون این که ارتباط زناشویی داشته باشند از یکدیگر طلاق بگیرند طبیعی است که نشاط زن پس از پاک شدن و نیز نیاز مرد به دلیل صبوری در ایام عادت ماهانه زن، زمینه ساز ارتباط مجدد زناشویی و به تعویق افتادن طلاق می شود و امکان سازگاری آنها در فرصت پیش آمده بیشتر می شود. (در ایام عادت ماهانه هم طلاق واقع نمی شود و باید زن پاک شده باشد)

۲. لزوم حضور دو شاهد عادل در واقعه طلاق می تواند زمینه ساز پیشگیری از آن باشد چرا که اولاً این افراد اگر دلیل معقولی بر طلاق نیابند حاضر به پذیرفتن این مسئولیت نمی شوند و ثانیاً تلاش خود را به کار می گیرند که با رفع مشکلات تفاهم را به این خانواده بازگردانند چرا که واقعه طلاق منفورترین حلال است و عرش الاهی را به لرزه در می آورد.

۳. پس از طلاق با رعایت شرایط مذکور در صورتی که مرد بخواهد واجب است زن به مدت سه پاکی در منزل شوهر زندگی کند و مستحب است در این ایام زن خود را بباراید، با پوشش و آرایش و رفتار خویش و با به کارگیری استعدادهای زنانه، مرد را به سوی خود متمایل کند و کانون خانواده را در آخرین لحظات از فروپاشی کامل در امان دارد.

۴. بازگشت مرد به زن در ایام عده نیاز به خواندن مجدد عقد ازدواج ندارد و آنها بدون عقد با تمایل خودشان مجدد زن و شوهر می شوند.

آخرین راهکار اگر چه تlux:

در صورتی که تداوم زندگی مشترک موجب آسیب های جدی به خود یا فرزندان است به ناگزیر باید از این داروی تlux استفاده کرد و البته با امید به خداوند به مواجهه با زندگی پس از طلاق رفت که خداوند وعده داده است که در خصوص زن و شوهری که از یکدیگر جدا شده اند خداوند برای هر دو گشایش ایجاد می کند.

فصل پنجم: اقتصاد خانواده

خانواده نیازمندیهای مختلفی دارد که به دو بخش کلی داخل خانه و بیرون خانه قابل تقسیم بندی است:

نیازمندیهای داخل خانه عبارتند از ایجاد فضای آرامش بخش (پاکیزگی و نظم و زیبایی چیدمان و تغییرات دوره ای چیدمان و ...)، پرورش و تربیت فرزندان، طبخ غذا و ...

نیازمندیهای مربوط به بیرون خانه عبارتند از انجام فعالیت اقتصادی به منظور کسب درآمد، پیگیری مواردی نظیر مجوزهای لازم برای ساخت و ساز منزل، تهیه لوازم مورد نیاز منزل و ...

با توجه به این که غالباً امکان حضور دائمی زن و شوهر در بیرون منزل میسر نیست (خصوصاً پس از تولد فرزندان) و نیز امکان حضور دائمی آن دو در منزل هم فراهم نیست (چرا که غالب مشاغل، نیاز به حضور فرد در بیرون از منزل دارد) بنابراین ناگزیر باید میان زن و شوهر تقسیم کاری صورت گیرد و یکی کارهای داخل خانه و دیگری کارهای بیرون خانه را به عهده بگیرد؛ به دلیل شرایط فیزیولوژیکی مرد و زن، غالب جوامع این تقسیم کار را به این شکل انجام داده اند که مردان کارهای بیرون از خانه را بر عهده گرفته اند و زنان کارهای درون خانه را؛ البته این وضعیت غالب جوامع است ولی در عین حال همکاری میان زن و مرد هم درون خانه و هم بیرون خانه حسب اختصاصات صورت می گیرد.

روحیه مردانه که تحمل خشونت ناشی از کارهای اقتصادی اجتماعی را بیش از زنان دارد مسئولیت تأمین معاش را بر عهده مردان گذاشته است؛ و روحیه لطیف زنانه هم مسئولیت های داخل خانه را بر عهده زنان گذاشته است. این تقسیم کار از نظر اسلام هم مورد تایید است اگر چه منعی وجود ندارد که زنان و مردان با توافق یکدیگر نقشهای متفاوتی را بپذیرند ولی به دلیل خصوصیات روحی و جسمی مرد و زن معمولاً نقشهها را به ترتیب پیش گفته پذیرا می شوند.

از نظر اسلام تأمین معیشت همسر دائم بر مرد واجب است و هیچ شرطی هم در این مورد وجود ندارد یعنی حتی اگر مرد در تأمین نیازهای اقتصادی خانواده ناتوان باشد بر زن واجب نیست که از دارایی خود به او چیزی بدهد، البته این کار امری پسندیده است ولی زن مجبور نیست و در صورتی که خودش بخواهد به مخارج خانواده کمک می کند.

در خصوص فرزندان و نوه ها و فرزندان آنها در نسل های بعدی و نیز پدر و مادر و پدر بزرگ و مادر بزرگ و پدر و مادر آنها در اسلام قبلى هر کدام در قید حیات باشند تامین معیشت شان در صورتی واجب است که خود عذر موجہ مبنی بر عدم توانایی در تامین معیشت داشته باشند.^۹

با توجه به این که قوام زندگی خانواده به تامین اقتصادی آن است و تامین معیشت زمینه انواع رشد و بالندگی مادی و معنوی را فراهم می کند در روایات اهل بیت طلب رزق و کسب درآمد حلال مورد تمجید و تحسین بسیار قرار گرفته است:

چنانکه از پیامبر (ص) نقل شده است: هر که شب را با بدنه خسته از کار بخواهد، آمرزیده شود. (وسائل الشیعه ج ۱۷ ص ۲۴)

و نیز از امام صادق (ع) نقل شده است: کسی که برای کسب روزی حلال خانواده تلاش می کند مانند کسی است که در راه خدا جهاد کرده است. (همان ص ص ۲۰)

سیره اهل بیت نیز بیانگر تلاش آنها برای تامین معیشت است و هرگز هزینه های خود را بر دیگران تحمیل نمی کردند، بلکه علاوه بر تامین نیازهای خود و خانواده، با کار بیشتر در انجام کارهای خیر و دستگیری از نیازمندان پیشگام بودند؛ و این روش را سیره همه پیامبران و رسولان و بندهای شایسته خداوند معرفی می کردند.

^۹ مثل اینکه توان کار کردن نداشته باشند و گرفته در صورتی که از سرتبلی یا دلایل غیرموجه دیگر کار نکنند و فقیر بمانند پرداخت هزینه های آنان بر عهده انسان نیست. در مورد سایر افراد غیر از مواردی که ذکر شد (یعنی غیر از پدر و مادر و فرزندان و همسر)، اگر مسلمان باشند، چه از بستگان باشند و چه نباشند، فقط در صورتی که فقر شدیدی داشته باشند که آنها را مشرف به مرگ قرار دهد بر همه مسلمانان واجب کفایی است که در حد رفع این حالت اضطراری به آنها کمک کنند و رفع فقر آنها پس از اینکه از این حالت مشرف به مرگ نجات یابند بر عهده حکومت اسلامی است که امکان تامین معیشت را برای آنها فراهم کند، اما در مورد غیر مسلمانان در صورتی که در پناه کشور اسلامی نباشند و با آنها قرارداد نداشته باشند وظیفه ای واجب بر عهده مسلمانان نیست یعنی شرعاً مکلف نیستند از اموال خود به آنها چیزی بدهند اگر چه در صورتی که به عنوان اقدامی انسانی برای رفع اضطرار مشکلات آنها را حل کنند کار پستدیده ای کرده اند ولی به هر حال از نظر شرعی تکلیفی بر عهده آنها گذاشته نشده است.

در این فصل که به اقتصاد خانواده اختصاص دارد در خصوص چهار موضوع ذیل به بحث می پردازیم:

الف) شروع اشتغال

ب) مهریه

ج) نقش زن در مدیریت اقتصادی خانواده

د) اشتغال زنان

الف) شروع اشتغال

با توجه به اینکه ممکن است اولین شغل انتخابی، شغلی نباشد که با علاقه و استعدادهای ما تطابق کامل داشته باشد بهتر است به صورت پاره وقت در اولین فرصت حتی در دوران دانشجویی مشغول انجام کاری شویم که مناسب با توانمندیها و علاقه ما است و در این خصوص به چند نکته توجه داشته باشیم:

۱. انتظار درآمد بالا نداشته باشیم چرا که حتی اگر چند ماه رایگان کاری را انجام دهیم و با کسب تجربه، شغل مناسب و مورد علاقه خود را به دست آوریم کاری بسیار سودآور کرده ایم.
۲. در انتخاب شغل بدون عجله و بدون از دست دادن فرصت باید عمل کرد یعنی با اعتدال باید به دنبال یافتن شغل بود.
۳. در خصوص شغل به خاطر داشته باشیم که روزی دهنده حقیقی خداوند است و با در نظر گرفته حلال بودن درآمد و مفید بودن آن شغل برای جامعه، برای روزی امید به خداوند داشته باشیم.
۴. بخاطر داشته باشیم در هر شغلی ، صداقت و امانت داری مایه موفقیت پایدار است و دروغ و خیانت در امانت اگر چه در کوتاه مدت منفعتی داشته باشد موجب دشواریها و مشکلات درازمدت و رسوابی و بدنامی خواهد شد.
۵. مشاوره با افراد صاحب صلاحیت می تواند در یافتن شغل مناسب کمک کننده باشد
۶. گذراندن دوره های مهارت آموزی و افزایش تواناییها، موقعیت بهتری در کسب شغل فراهم می کند.
۷. مهمترین ویژگی مثبت شغل حلال بودن درآمد آن است در صورتی که این ویژگی در شغلی در دسترس وجود دارد باید خود را گرفتار مشکلات ناشی از بیکاری کرد.

۸. به همان اندازه که کسب درآمد مهم است نحوه هزینه کرد آن نیز اهمیت دارد؛ به تعبیر دیگر معمولاً در آمد، مقدار ثابتی است و بهبود شرایط افراد در گروه مدیریت بهینه هزینه ها است که با کاهش هزینه ها و قناعت می توان روند رو به رشدی را ایجاد کرد.

۹. مشورت با همسر می تواند به هزینه کرد دقیقتر درآمد کمک کند و از هزینه های غیرضروری پیشگیری کند چرا که آنها به نیازهای منزل و اولویت های آن بیشتر واقفند.

۱۰. انتخاب محل زندگی می تواند به کاهش هزینه ها کمک کند چرا که مناطقی هستند که هم از نظر اجتماعی و دینی در حد قابل قبولی هستند و هم هزینه منزل و سایر هزینه ها در حد قابل قبولی است

ب) مهریه:

یکی از نشانه های محبت مرد به همسرش تقدیم هدیه به او است که نشانه صادقانه بودن محبت او به همسرش است و در شروع زندگی مهریه نقش این هدیه را بخوبی ایفا می کند.

در خصوص مهریه نکات ذیل قابل ذکر است:

باید توجه داشت که کارکرد اصلی مهریه بیان محبت مرد به همسرش می باشد و نباید با تحمیل شرایط دشوار، کارکرد آن را تغییر داد (و حتی به ضد آن تبدیل کرد)؛ بنابراین مهریه باید در حد متعارف باشد و تعیین مقدار زیاد خارج از عرف نه تنها تضمینی برای خوشبختی دختر نیست که زمینه ساز بروز مشکلاتی خواهد شد. تعیین مهریه از طرف خانواده دختر در حدی که خارج از توان مرد باشد معقول نیست و باعث ایجاد کدورت و نگرانی ناشی از نحوه پرداخت آن خواهد شد و بر زندگی مشترک تاثیر منفی خواهد گذاشت.

البته از روایات اهل بیت به دست می آید که مقدار کم مهریه نیز مناسب نیست و نباید در حد هزینه روابط نامشروع باشد.

ج) نقش زن در مدیریت اقتصادی خانواده:

زن ممکن است بطور مستقیم نقشی در کسب درآمد برای خانواده نداشته باشد ولی در عین حال نقش بسیار موثری در رشد اقتصادی خانواده داشته باشد که در این زمینه نکاتی مطرح می شود:

۱. زنان با ارزش قائل شدن برای تلاش همسر در کسب معیشت حلال عزم و اراده همسر را برای کسب درآمد مضاعف می کنند و باعث رونق مادی و معنوی خانواده می شوند.

۲. ایجاد فضای آرام در منزل موجب سرزنشگی همسر و موفقیت او در انجام فعالیتهای اقتصادی می شود چه اینکه سلب آرامش مردان در خانه یکی از عوامل مهم حوادث هنگام کار می باشد.
۳. تامین سلامت و پهداست غذا از سوی همسر تضمینی برای تداوم توانایی مرد در کسب معیشت است.
۴. هنر زنان در قناعت و استفاده مناسب از امکانات از عواملی است که در مدیریت اقتصادی خانواده تاثیر مهمی دارد.
۵. آموزش شیوه مصرف صحیح به فرزندان از دیگر عوامل موثر در مدیریت اقتصادی منزل است.
۶. سازگاری با همسر در خصوص شغل او و عدم گلایه از شغل و درآمد او (در عین حمایت از او در انتخاب شغل مناسب تر با درآمد بیشتر) هنری است که زنان با کفایت از آن بی بهره نیستند.

د) اشتغال زنان:

اگر چه تامین معیشت بر عهده مردان است ولی در مواردی زنان هم به کارهای درآمدها مشغول می شوند که در این زمینه نکات ذیل قابل ذکر است:

۱. با توجه به اینکه مدیریت و سرپرستی خانواده بر عهده مرد است ، اشتغال بانوان در خارج منزل نباید حالت رقبت با همسر پیدا کند و یا بگونه ای شود که مرد احساس کند همسرش بدون رضایت او و یا برخلاف خواست او اصرار بر کار بیرون منزل دارد. این موارد لطمات سنگینی بر صمیمیت و تفاهم میان زوجین وارد می کند.
زن باید همواره این اطمینان را به همسرش بدهد که تا زمانی به کار بیرون منزل ادامه خواهد داد که رضایت همسرش را داشته باشد در غیر این صورت حتی یک روز هم به کار بیرون منزل ادامه نمی دهد؛ این اطمینان خاطر زمینه تشویش ذهن شوهر، و در برخی موارد بدینی او را از بین می برد.
۲. زنان باید مطابق تمایل خود به کار بیرون منزل بپردازند و نباید از سوی همسر اجرایی در این زمینه وجود داشته باشد که موجب سرخوردگی زنان خواهد شد.
۳. محیط کار بیرون خانه باید مناسب شان وحیثیت خانوادگی زوجین باشد و نباید از این جهت آسیب رسان باشد که لطمات وارد جiran پذیر نیست.
۴. زن باید در محیط بیرون خانه و بویژه محیط کار و بالاخص در برخورد با همکاران مرد ، بدقت شنوند اخلاقی را رعایت کند و با حفظ حریم محرم و نامحرم اجازه ندهد افراد نامحرم بجای برخورد رسمی و

توام با احترام، رفتاری صمیمانه و دوستانه و خودمانی با او داشته باشند؛ چنین رفتارهایی اولین گام برای هر کس حیثیت و سوء استفاده از آنان خواهد بود و اگر از آن پیشگیری نکنند خدمات غیرقابل جبرانی خواهد داشت.

۵. زنان باید در کار بیرون منزل به دقت مراقب سلامت و نشاط معنوی و جسمی خود باشند و اگر کار بیرون منزل موجب انحطاط معنوی آنان شود چیزی که از دست داده اند بسیار ارزشمندتر از چیزی است که به دست آورده اند. به همین ترتیب اگر سلامت جسمانی آنان به خطر بیفتد نمی توانند در خانواده نقش موثر و مفید خود را به طور کامل ایفا کنند. علاوه بر این زنان نباید به برخی مشاغل که روحیات لطیف آنان را به سمت خشونت می برد اشتغال ورزند مگر این که ضرورت ایجاب کند و تدبیر پیشگیرانه را اتخاذ کنند.

۶. اگر زن و شوهر دارای فرزند هستند باید مراقب باشند که اشتغال هر دو در بیرون خانه موجب آسیب رسانی به تربیت فرزندان نشود و مناسب با سن او تدبیر لازم را بیندیشند و در صورتی که ریسک آسیب دیدن فرزند وجود دارد و از نظر اقتصادی هم به کار زن نیاز جدی وجود ندارد بهتر است تا زمانی که نگرانی از آسیب فرزند برطرف نشده از کار دست بکشند.

نکاتی در باب مدیریت اقتصادی خانواده:

۱. قناعت راهکاری مهم در وصول به بی نیازی است همچنان که اسراف به نیازمندی منتهی می شود.

۲. احساس نیازمندی مستقل از نیازمندی واقعی می تواند موجب تا خرسندی انسان شود برای این که بر این احساس غالب کنیم باید در مسائل مادی به پایین تر از خود نگاه کنیم (همچنان که در مسائل معنوی برای پیشگیری از غرور و رخوت و سستی باید به بالاتر از خود نگاه کنیم). به بیان دیگر ممکن است ما وضع اقتصادی متوسط و حتی خوبی داشته باشیم ولی با مقایسه خود با افراد مرفه تر همواره احساس کمبود کنیم و از این جهت دائما در رنج باشیم؛ در حالی که اگر خود را با پایین تر از خود مقایسه کنیم این احساس از بین می رود و حتی احساس خوشایند متنعم بودن در ما ایجاد می شود.

۳. ایجاد رفاه برای خانواده یک ارزش است بنابراین کسانی که در راه تامین رفاه بیشتر خانواده تلاش بیشتری می کنند در نزد خداوند محظوظند.

۴. مهماندوستی و ارتباط با بستگان و دوستان خوب، یک ارزش است و مناسب است در حد امکانات موجود به ارتباط با بستگان و دوستان همت گماشت و البته لزومی ندارد برای تهیه امکاناتی بیش از

امکانات موجود خود را به زحمت انداخت ولی به هر حال نباید به جهت نگرانی از هزینه های مهمانی از خیر آن گذشت و صله رحم را فراموش کرد.

میزبان و مهمان باید توجه باشند که نعمت خدا را نباید کم ارزش شمرد بنابراین لازم نیست میزبان به خاطر کمی امکانات معذرت خواهی کند و نیز شایسته نیست مهمان رفتاری داشته باشد که نشان دهنده ناخرسندی از سطح پذیرایی باشد.

۵. نکته دیگر این است که در کار کردن باید اعتدال را رعایت کرد؛ نه کم کاری کرد و نه بیش از حد خود را فرسوده کرد؛ اولی موجب مشکلات اقتصادی می شود و دومی موجب کاهش توان انسان در دراز مدت که هر دو آسیب است. افراط در کار موجب کوتاهی در انجام وظایفی نظری توجه و رسیدگی به خانواده و دیدار اقوام و دوستان می شود که شایسته نیست و می تواند مشکلاتی را در بی داشته باشد.

۶. اگر مرد بنچار به شغلی اشتغال دارد که وقت زیادی را در بیرون از خانه به سر می برد لازم است تدبیری بیندیشد که کار زیاد به خانواده آسیب نزند؛ توجیه خانواده در مورد ضرورت این نوع کار، افزایش کیفیت حضور در کنار خانواده، هماهنگی با همسر در جبران کمبود حضور پدر در خانواده، ارتباط از محل کار با خانواده برای جبران کمی حضور فیزیکی در کنار خانواده می تواند در این زمینه کمک کننده باشد.

۷. پرهیز از مزدگی جاهلانه می تواند به اقتصاد خانواده کمک کند؛ در مواردی دیده می شود که برخی از مصارف بطور کاذب ضروری نشان داده می شود؛ مدهای لباس که هر از چند گاهی در کانون توجه قرار داده می شود تامین کننده منافع طراحان این مدها و غالبا برآورده کننده اهداف کشورهای غربی در آسیب زدن به فرهنگ ایرانی اسلامی است، همسویی با این نوع مدها که در بسیاری از موارد دون شأن انسانهای فرهیخته است علاوه بر آسیب فرهنگی موجب آسیب اقتصادی به خانواده هم می شود.

فصل ششم؛ فرزند آوری و تربیت فرزند

با ازدواج یکی از مهمترین نیازهای انسان که نیاز غریزه جنسی است برآورده می‌شود و در صورتی که خانواده پس از چند سال صاحب فرزند نشوند نیاز به داشتن فرزند به صورت یک نیاز بسیار قوی خود را نشان می‌دهد.

داشتن فرزند فواید مختلفی دارد که از آن جمله می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد:

۱. احساس بقای نام و اثر
۲. افزایش اعتماد به نفس
۳. تنوع و پویایی ناشی از حضور فرزند و نتیجتاً افزایش شادی و رضایت از زندگی
۴. حفظ قدرت تعقل و افزایش حافظه و درک زیبایی
۵. کاهش فشار خون
۶. افزایش تمایل والدین به یادگیری

فواید دیگری نیز وجود دارد که می‌توان به موارد فوق اضافه کرد ولی نکته مهم این است که فواید مذکور فواید فردی، خانوادگی و حداکثر بطور بسیار محدود اجتماعی است، در حالی که می‌توان فرزندانی تربیت کرد که تاثیرگذاری اجتماعی بسیار مهمی داشته باشند؛ اگر پدر و مادر در تربیت فرزند دقیق و درایت لازم را داشته باشند می‌توانند فرزندانی تربیت کنند که نقش‌های بسیار مهمی را در اجتماع بر عهده بگیرند و در جهت صلاح و اصلاح جامعه اسلامی اثرات مهمی داشته باشند.

تربیت فرزند:

از حکیمی پرسیدنند برای تربیت فرزند از کی شروع کنیم؟ گفت از بیست سال قبل از تولد فرزند و اگر نتایج دلخواه نگرفتید معلوم می‌شود باید زودتر شروع می‌کردید؛ این کلام حکیمانه بیانگر این نکته است که شخصیت پدر و مادر و عوامل متعدد دیگر در تربیت فرزند تاثیرگذار است که باید با

دوراندیشی از مدت‌ها قبیل از تولد فرزند آنها را در نظر داشت و شرایط مناسب برای تربیت او را فراهم کرد.

در اینجا به بحث در خصوص نکاتی درباره تربیت فرزند می‌پردازیم:

۱. پدر و مادر پیش از اقدام به فرزندآوری باید نقاط ضعف شخصیتی خود را اصلاح کنند تا تاثیر سوئی بر تربیت فرزند نگذارد.
۲. در حلال بودن درآمد خود دقت کافی مبذول کنند مخصوصاً غذایی که می‌خورند.
۳. مراقب باشند مرتكب گناه از هیچ نوعی نشوند چرا که گناه به آلوگی قلب منتهی شده و می‌تواند بر شخصیت فرزند تاثیر منفی بگذارد. اقدام به فرزندآوری پس از مدتی تهدیب نفس و عبادت نظیر روزه ماه رمضان می‌تواند تاثیر مناسبی بر فرزند داشته باشد، همچنانکه پرهیز مادر از گناه مخصوصاً در دوران بارداری و شیردهی اهمیت ویژه دارد.
۴. به زمانهای مناسب برای ارتباط با همسر توجه ویژه داشته باشند.
۵. بخصوص در دوران بارداری و شیردهی مادر، به حلال بودن غذای او توجه شود.
۶. تلاوت قرآن با صدای بلند در دوران بارداری توسط مادر یا یکی از محارم اثرات مثبتی بر فرزند دارد.^{۱۰}

در تربیت فرزند باید چند هدف را مد نظر داشت:

۱. شکوفا کردن قابلیت اقتصادی: تا فرزند با یادگیری مهارت‌هایی بتواند معیشت خود را تامین کند.
۲. شکوفا کردن قابلیت مدنی: تا فرزند بتواند با جامعه ارتباط مناسبی داشته باشد.
۳. بسط شخصیت: تا فرزند پیرو نباشد و بتواند ثابت قدم، خلاق و رهبر باشد و دیگران را در مسیر صحیح راهنمایی کند. در این راستا باید آزادی خواهی در سه حوزه را به فرزند آموخت:
 - (الف) اجتماعی تا اسیر و بردۀ مستبدان و استعمارگران نشود
 - (ب) فکری تا اسیر خرافات و عقاید باطل نشود
 - (ج) نفسانی تا اسیر تعلقات نفسانی نشود^{۱۱}

^{۱۰} برای کسب اطلاعات بیشتر راجع به عواملی که بر شخصیت و سلامت فرزند تاثیر گذار است رجوع کنید به کتاب «ریحانه بهشتی» اثر سیما میخیر و همکاران

^{۱۱} متناسفانه برخی از افراد مغرض با شعار آزادی (در حوزه اول) به جنگ آزادی (در حوزه دوم و سوم) می‌روند

علاوه بر این آزادی خواهی ، شایسته است تا متناسب با سن فرزند اطلاعات کافی درخصوص هر یک از موارد فوق در اختیار فرزند قرار داد؛ معارف اهل بیت در این خصوص فرزند را در مسیر رشد و تعالی قرار می دهد.

پدر و مادر باید حتی الامکان عوامل موثر در تربیت رسمی و غیر رسمی را مدیریت کنند.

انتخاب محیط آموزشی مناسب مانند مدرسه و سایر مراکز آموزشی (که مصدق مرکز تربیت رسمی است) می تواند کمک مناسبی برای پدر و مادر در تربیت فرزند باشد.

سوق دادن فرزند به سمت دوستان مناسب، محیط های سالم اجتماعی و نیز محیطهای سالم در فضای مجازی (که از مراکز تربیت غیررسمی هستند) می تواند در تربیت فرزند اثر مثبت داشته باشد.

تربیت در خانواده:

یکی از مهمترین و تأثیرگذارترین عوامل تربیت ، خانواده است؛ از زمانی که کودک هنوز کلامی را یاد نگرفته است با دریافت پاسخ مناسب در زمانی که نیازهایی همچون غذا، نظافت و خواب دارد اعتماد به نفس (که زیرینای همه قابلیتهای انسانی است) در او شکل می گیرد و در زمانی که هنوز خوالدن و نوشتن را نیاموخته، رعایت قانون را (که زیرینای ارتباطات و تعاملات بشری است) فرا می گیرد ؛ و خانواده در این زمینه نقش یگانه ای دارد.

خانواده هم در پرورش جسم کودک نقش دارد و هم در پرورش روح و شخصیت کودک؛ در بخش اول با مراقبتهایی در خصوص تغذیه و بهداشت جسمی و ورزش ... تأثیر گذاری دارد و در بخش دوم با رعایت نکاتی که زمینه ساز پرورش روانی کودک است ؛ که این عوامل به قرار زیر اند:

عوامل زمینه ساز برای تربیت مناسب شخصیت کودک

1. **امنیت:** بنیادی ترین نیاز عاطفی و روانی انسان نیاز به امنیت است؛ این احساس در سالهای نخستین زندگی به کمک افراد خانواده بویژه مادر ایجاد می شود؛ رابطه اولیه کودک با مادر، تجربه احساسی و ارتباطی بسیار مهمی را برای فرزند پدید می آورد که احساس امنیت را در وی بی ریزی می کند. احساس امنیت به کودک اجازه ابراز عقیده و احساس، ابتکار، خلاقیت و نوآوری می دهد و در صورتی که اشتباهاتی داشته باشد می تواند آنها را اصلاح کند ، در حالی که ترس و احساس ناامنی همواره مانع بر سر راه پیشرفت آدمی است و فرزند را واپسی و

بدون اراده بار خواهد آورد ، همچنین ترس و نامنی موجب فروخوردن و واپس زدن اندیشه و ابتکار می شود و چه بسا به عقده های روانی بدل شود.

به همین دلیل نابسامانی خانواده و نزاع های والدین ، عدم رابطه صمیمی میان اعضای خانواده بویژه والدین و نبود آرامش لازم در محیط خانه ، امیت را خدشه دار کرده و تربیت صحیح فرزند را به مخاطره می افکند.

۲. محبت: این نیاز از ضروری تربیت نیازهای عاطفی فرزند در دوران کودکی است که بدون توجه به آن ، کودک به رشد عاطفی مناسب نمی رسد. کودک احتیاج دارد که نوازن شود ، درک گردد ، محبوب شود و در مرکز توجه قرار گیرد ، در صورتی که این نیاز کودک برآورده شود در آینده دچار اختلالات عصبی ، روحی و شخصیتی نمی شود.
از سوی دیگر مطابق بررسی های به عمل آمده بیشتر بزهکاران و منحرفان جامعه کسانی هستند که در کودکی دچار کمبود محبت شده اند.

۳. احترام: یکی دیگر از نیازهای کودک ، نیاز به احترام و بازشناسی منزلت او است، هر کسی خود را دوست دارد و خواهان احترام دیگران است؛ بسیاری از رفتارهای منفی و ضدارزشی افراد ناشی از کمبود عزت نفس آنها است و این عزت نفس از همان اوایل کودکی در انسان شکل می گیرد. کودکی که خود را در چشم دیگران بزرگ و قبل احترام می بیند به این باور می رسد که بزرگ و محترم است و برای حفظ این جایگاه مرتکب رفتارهای سبک و رشت و ناصحیح نمی شود؛ در حالی که اگر پدر و مادر و اطرافیان در دوران شکل گیری شخصیت کودک او را سرزنش و تحقیر کنند، به این باور می رسد که شخصیت حقیر و منفی دارد و لذا از ارتکاب خطأ و کار رشت باکی ندارد چرا که نگران از دست رفتن عزت و احترام خود نیست (زیرا باور به چنین عزت و احترامی در او شکل نگرفته است).

۴. خودشکوفایی: یکی از عالیترین سطوح نیاز انسانها، نیاز به خودشکوفایی است: در اثر این نیاز فرد تمایل دارد افکار، عقاید و هنر خود را به نهایت شکوفایی رسانده و آن را به رویت دیگران برساند. فراهم آوردن شرایط مناسب برای شکوفا شدن استعدادهای فرزند، هدایت و حمایت کافی در این جهت، زمینه پرورش کامل فرزند را فراهم می کند.

یکی از عالیترین اهداف تربیتی این است که فرزند به گونه پرورش یابد که خود متولی پرورش خود شود به این معنا که پس از رسیدن به بلوغ فکری اقدام به شناسایی استعدادهای خود و برنامه ریزی برای شکوفا کردن آنها نماید.

ابزارهایی برای پرورش کودک:

۱. درک متقابل:

اگر شرایط کودک بخوبی درک شود و مناسب با آن شرایط تحت تعلیم و تربیت قرار گیرد نتیجه بسیار مطلوبی از تربیت حاصل خواهد شد.

علاوه بر این لازم است تا کودک هم، مهارت درک شرایط دیگران را فراگیرد تا بتواند با آنها ارتباط و تعامل مناسبی برقرار کند، در این صورت کودک در جهان واقعیتها زندگی می کند و می تواند مسیر مناسبی را برای رشد طی کند، اما در صورتی که کودک بطور صحیح درک نشود و یا توان درک شرایط دیگران را نداشته باشد مسیر دشوار و ناهمواری برای رشد در پیش رو خواهد داشت و با مشکلات متعدد و معضلات عدیده ای مواجه خواهد شد.

۲. استفاده از عنصر زیباقرایی:

فطرت انسان جمال گرا است و عواطف آدمی در برابر زیبایی مجدوب می شود؛ در پرورش کودک از این ویژگی باید به نحو احسن استفاده کرد و مسیر رشد کودک را حتی الامکان باید جذاب و زیبا طراحی کرد، در غیر این صورت کودک دچار دلزدگی و ملالت می شود و ممکن است تربیت با شکست مواجه شود. در انتخاب ابزار و وسایل آموزشی برای کودک باید به ویژگی هنری آن توجه ویژه داشت و حتی الامکان از ابزارها و وسایلی استفاده شود که این جنبه در آنها بخوبی رعایت شده است، اسباب بازی، لوازم التحریر کودک و ... باید هنرمندانه و زیبا طراحی شده باشند.

۳. الگوی تعامل:

در تربیت کودک، پدر و مادر با یکدیگر و با مدرسه (و حتی الامکان با سایر عوامل موثر بر تربیت فرزند) باید هماهنگ باشند تا کودک دچار تعارض در تعلیم و تربیت نشود، موارد ذیل از مصاديق ناهمانگی است:

ناهمسویی در ارزش‌های اخلاقی والدین (پایبندی یکی به صداقت و عدم پایبندی دیگری)
التزام نداشتن یکی از والدین به وظایف دینی

ناهمسویی والدین در انتظار از فرزند

ناهمانگی والدین در برنامه ریزی و مدیریت زمان در محیط خانواده
هماهنگ نبودن والدین در پایبندی به برنامه ریزی فرزند

ناهمانگی میان انتظارات مدرسه و خانواده
ناهمانگی میان ارزش‌های خانواده و رسانه

همسو نبودن ارزش‌های خانواده و فامیل

راهکارهایی برای رسیدن به خانواده با الگوی تعامل:

۱. داشتن رویکرد انسانی به همسر: نگاه انسانی به همسر موجب می‌شود که فرد افزون بر تکریم شخصیت وی، برای او شأن خردورزی و تصمیم‌گیری قاتل شود و وی را در تربیت فرزندان شریک بداند.
۲. مدیریت گفتگو: گفتگوی صحیح و موثر، می‌تواند دیدگاه‌ها را به یکدیگر نزدیک کند و درک مشترکی از شرایط را فراهم کند تا تصمیم‌گیری‌های مشترک راحت‌تر انجام شود. در صورتی که در گفتگو قرار است از کسی انتقادی بشود بهتر است بصورت خصوصی گفتگو شود و والدین در حضور کودکان از یکدیگر انتقاد نکنند، چرا که منزلت فرد انتقاد شده در نزد کودکان پایین می‌آید و حرف شنوی از او کاهش می‌یابد.
۳. شناخت بهتر یکدیگر: به هر میزان که اعضای خانواده شناخت بهتری از یکدیگر داشته باشند بهتر می‌توانند نقشه‌های خود را بشناسند و تقسیم کار واقع بینانه تری انجام می‌دهند و به یکدیگر بهتر کمک می‌کنند.
۴. یاری رساندن به یکدیگر: کمک کردن به یکدیگر بویژه در موقعیت‌های دشوار حکایت از محبت قلبی به یکدیگر دارد و فضای خانواده را آکنده از صمیمیت می‌کند و اعضای خانواده را نسبت

به یکدیگر دلگرم می کند و آرامش بیشتری در خانواده ایجاد می کند. کودکان هم از یکدلی و اتحاد والدین به اطمینان و آرامش می رسند و فضای مناسبتری برای رشد فراهم می شود.

۵. خدمت با انگیزه الاهی: اگر انسان در انجام کارهایش به دنبال رضایت خداوند باشد مطابق و عده ای که خداوند در قرآن داده است به آسایش خواهد رسید لذا نباید در زندگی خانوادگی از توجه به معنویات غافل بود و شایسته است که کمک و همیاری به یکدیگر با انگیزه الاهی انجام شود.

فصل هفتم: جمعیت و خانواده

در هر کشوری بسته به امکانات و قابلیتهای آن کشور، جمعیت ایدئالی قابل تصور است که کمتر از آن موجب ضعف نیروی انسانی خواهد شد و بیشتر از آن موجب کمبود امکانات و ظرفیتهای مورد نیاز خواهد بود؛ در حال حاضر با توجه به امکانات کشور ما، طبق نظر کارشناسان جمعیت، وضعیت نیروی انسانی ما رو به پیر شدن است و در صورتی که تدبیر مناسب و بهنگامی اندیشیده نشود دچار ضعف نیروی انسانی و افزایش درصد جمعیت نیازمند خدمات خواهیم شد که نهایتاً جایگاه کشور را تعییف خواهد کرد.

بر خلاف این تصور عامیانه، که جمعیت زیاد موجب ضعف یک کشور می‌شود نمونه‌هایی مانند چین و هند بخوبی نشان می‌دهند که افزایش جمعیت نه تنها موجب ضعف یک کشور نمی‌شود بلکه در صورتی که مدیریت صحیحی وجود داشته باشد می‌تواند یک نقطه قوت بسیار مهم باشد.

البته توجه به این نکته حائز اهمیت است که در کنار مدیریت صحیح، نیروی انسانی تربیت یافته و کارآمد می‌تواند موجب رشد یک کشور شود و تمام تاکیدی که بر افزایش جمعیت تا رسیدن به سطح ایدئال آن در کشور می‌شود، در ضمن توجه به تربیت و پرورش صحیح خانوادگی و اجتماعی افراد است و گرنه جمعیتی که پرورش صحیحی نیافرته باشند نه تنها در جهت منافع کشور حرکت نمی‌کنند که ممکن است موجب تحمیل هزینه‌های سنگینی بر کشور باشند.

نکته مهم دیگر این است که با افزایش جمعیت به منظور پیشگیری از افزایش درصد جمعیت کهنسال، پس از مدتی این جمعیت جوان تبدیل به جمعیت کهنسال خواهد شد و زمانی خواهد رسید که امکانات کشور اجازه افزایش تصاعدی جمعیت جوان را نخواهد داد و ناگزیر باید به ثبات جمعیت فکر کرد؛ در چنین شرایطی چاره ای جز این نیست که از اندوخته‌های کشور برای جبران جمعیت کم جوان استفاده کرد و معنای این سخن این است که در شرایطی که با توجه به امکانات کشور می‌توان جمعیت جوان را به درصد بالایی از کل جمعیت رساند باید حداقل تلاش و جدیت را در افزایش زیرساختها و امکانات و ثروت کشور انجام داد تا در دوران اجتناب ناپذیر افزایش جمعیت کهنسال، تبدیل به یک کشور ضعیف و وابسته و زیر دست نشویم.

در حال حاضر جمعیت کشور ما به گونه ای است که از یک سو جمعیت جوان کشور در حد بسیار خوبی است و از سوی دیگر نرخ رشد جمعیت بسیار پایین است و در نتیجه باید ضمن برنامه ریزی برای توسعه ساختارها و امکانات و ثروت کشور، با افزایش نرخ جمعیت از کهنسال شدن جمعیت تا پیش از رسیدن به جمعیت ایدئال جلوگیری کرد.

رسیدن به دو هدف مذکور قطعاً مدیریت صحیح مسئولین و همکاری عموم مردم را نیاز دارد و دولت برای تشویق مردم به افزایش جمعیت باید تسهیلات مختلفی در خصوص ازدواج جوانان، تهیه مسکن، حمایت از مادران شاغل، تامین اجتماعی و ... را ارائه کند.

باروری و ناباروری:

در صورتی که یک زوج قصد صاحب فرزند شدن را داشته باشند و پس از یک سال صاحب فرزند نشوند عنوان ناباروری مطرح می شود که لازم است از نظر پزشکی مورد بررسی قرار گیرند:

حدود ده تا پانزده درصد از زوجهای نابارور هستند و از مجموع کل علل ناباروری ۴۰ درصد مربوط به مردان ، ۴۰ درصد مربوط به زنان، ۱۰ درصد مربوط به هردو و ۱۰ درصد هم ناشناخته است؛ در حال حاضر با توجه به پیشرفت‌هایی که حاصل شده است حدود ۶۵ درصد از زوجهای نابارور با پیشرفت‌های فعلی در پزشکی درمان شده، صاحب فرزند می شوند؛

علت ناباروری ممکن است یک یا چند مورد از موارد ذیل باشد:

علل مردانه: اشکال در کیفیت و یا کمیت اسperm، اشکالات دستگاه ایمنی، اشکالات آناتومیک و ناتوانی جنسی

علل زنانه: عدم تخمک گذاری، انسداد لوله های رحمی، سابقه عفونت های دستگاه تناسلی ، اشکال آناتومیک در دستگاه تناسلی و اشکالات دستگاه ایمنی

علل نامشخص که ممکن است مردانه یا زنانه باشد یعنی علی رغم انجام معاینات و آزمایش ها و تصویربرداری تشخیصی و ... هیچ علتی برای ناباروری یافت نمی شود.

ظرف دو یا سه سال بخشی از زوجهای نابارور بدون دریافت درمان ، صاحب فرزند می شوند و سایرین با انجام معاینات و آزمایشها و سایر روش‌های کمک تشخیصی در مسیر تشخیص و درمان قرار می گیرند که بخش دیگری نیز به کمک روش‌های درمانی بارور می شوند و نهایتاً ۹۵ تا ۹۷ درصد زوجها می توانند صاحب فرزند شوند.

نکاتی در خصوص ناباروری زنان:

افزایش سن

تغییرات وابسته به سن از قبیل کاهش ذخیره تخمک ها در تخمدان، ممکن است منجر به ناباروری شود. باروری در زنان پس از سن ۲۷ سالگی شروع به کاهش می کند و سرعت کاهش باروری پس از سن ۳۵ سالگی تسریع می گردد. در ارتباط با ذخیره تخمدان از حیث تخمک، یک زن ۱۲٪ از ذخیره تخمدانی خود را در سن ۳۰ سالگی دارد و این میزان در سن ۴۰ سالگی به ۳٪ کاهش می یابد .

نقص عملکرد تخمدانی

شایعترین علت ناباروری زنان نقص تخمک گذاری است. این حالت ممکن است بدلیل نقص در عملکرد غده هایپوفیزیالموس و در نتیجه اختلال در تحريك غده هیپوفیز باشد. استرس، ضربه، تغییرات در وزن بدن، بی اشتہابی یا اختلالات در غذا خوردن و فعالیت ورزشی زیاد ممکن است علت عدم تخمک گذاری باشند.

سندرم تخمدان پلی کیستیک (PCOS)

اختلالی است که در ۵ تا ۱۰٪ جمعیت زنان رخ می دهد. زنانی که مبتلا به سندرم تخمدان پلی کیستیک هستند ممکن است همه یا بخشی از علایم زیر را داشته باشند؛ چاقی، کیست های تخمدانی، نامنظم شدن قاعده‌گی، آکنه، طاسی، پرومومی، کلسترول بالا و ناباروری. زنانی که وزن اضافه شان در ناحیه کمر توزیع شده است نشانه های اغراق آمیز و درجه ای از علایم PCOS را دارند. زنان باردار مبتلا به PCOS نیز در خطر بیشتری برای سقط و تحمل مشکلات بارداری قرار دارند .

عفونت و التهاب

بیماری التهابی لگن نیز ممکن است در ایجاد ناباروری با ایجاد آسیب در لوله ها و مخاط دیواره رحم نقش داشته باشد.

عفونت هایی مانند کلامیدیا ممکن است بر کیفیت ترشحات مخاطی تاثیر داشته باشد. همینطور، پروسه های جراحی از قبیل فرسایش لیزری یا سرما درمانی ممکن است باعث تخریب غده های ترشح کننده مایع مخاطی در دهانه رحم شوند.

بیماریهای مقاربی

عفونت هایی منتقل شونده از طریق مقاربت (Sexually transmitted infections) از دلایل عمدۀ ناباروری محسوب می شود. عفونت های مقاربی اغلب نشانه های اندکی از خود بروز می دهند که این امر منجر به از دست رفتن زمان مناسب جهت اقدامات پیشگیرانه و درمانی مناسب می گردد.

استعمال دخانیات

استعمال دخانیات برای تخدمان ها مضر می باشد و میزان صدمه آن بستگی به شدت و مدت زمانی دارد که شخص از دخانیات استفاده می کند. نیکوتین و مواد شیمیایی دیگر که در توانایی بدن در استروژن (هورمونی که در تنظیم تخمک گذاری نقش دارد) مداخله می کند سبب می شوند که سلول های تخمک نسبت به ناهنجاریهای ژنتیکی مستعد باشند. البته بعضی از خدمات غیرقابل اجتناب می باشند، اما ترک سیگار می تواند از خدمات بیشتر جلوگیری کند.

وزن بدن و اختلالات تغذیه ای

متخصصین علوم ناباروری بر این عقیده هستند که ۱۲٪ از دلایل تمام ناباروری ها بدلیل وزن اندک یا اضافه وزن زنان می باشد. سلول های چربی، علاوه بر اندام های اولیه جنسی، استروژن تولید می کنند. چربی زیاد بدن سبب تولید بیش از حد آندروژن ها می شود که واکنش بدن و جلوگیری از باردار شدن را در پی خواهد داشت. از طرفی چربی اندک بدن نیز منجر به تولید ناکافی استروژن و اختلال در سیکل قائدگی می شود. در مجموع، هم زنان با کمبود وزن و هم زنان با اضافه وزن دارای سیکل های نامنظم می باشند که تخمک گذاری در آن رخ نمی دهد و یا به اندازه کافی نمی باشد.

منابع:

اخلاق خانواده: به کوشش زهرا آیت الله

دانش خانواده و جمعیت: به کوشش زهرا آیت الله

سایت اینترنتی موسسه رویان

با آرزوی موفقیت برای شما

